

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XV, NR. 154
<http://apostolul.slineam.ro>

Aprilie
2013

COLOCVIUL „DASCĂLI NEMȚENI DE ALTĂDATĂ”

În ziua de 28 martie 2013 a avut loc la Complexul Muzeal Județean Neamț cea de XXVIII-a ediție a colocviului „Dascăli nemțeni de altădată”, organizat de Complexul Muzeal, Asociația Învățătorilor, Fundația „Constantin Matasă” și Societatea de Științe Matematice – Filiala Piatra-Neamț. Menționăm că prima ediție a acestui colocviu a avut loc în anul 1994, la Piatra-Neamț existând singurul muzeu din țară care evocă activitatea cadrelor didactice trecute în neființă.

Înainte de această întâlnire, organizatorii au oferit posibilitatea vi-

zitării expoziției „Regina Maria – regina tuturor românilor” deschisă

cu ocazia împlinirii a 90 de ani de la moartea Suveranei.

În acest context, doamna muzeograf doctor Mihaela Verzea, a prezentat cele mai importante momente din viața și activitatea reginei Maria, atât în postura de soție a regelui Carol, de mamă, de scriitoare, de participantă activă la îngrijirea răniților în război, cât și în cea de admiratoare a spiritualității și culturii populare românești. Expunerea s-a realizat în paralel cu prezentarea unor piese de valoare, unele unicat: fotografiile, cărți poștale, picturi, sculpturi și obiecte de mobilier ale casei regale, aduse, în acest scop, de la Muzeul Național

al României și de la Castelul Bran. Cu deosebită admirație și respect a fost privit drapelul tricolor care a înfășurat caseta în care a fost reparată, de la Balcic, inima reginei.

A doua manifestare s-a axat pe readucerea în memoria noastră a câtorva secvențe din viața și activitatea unor mari profesori de matematică din județ, aceasta fiind singura ediție de până acum, care are ca temă o singură disciplină. Au participat profesori de specialitate, colegi și elevi ai celor omagiați, unii membri ai familiilor lor.

Prof. Constantin ANTONOVICI

(continuare în pag. 4)

ASOCIAȚIA ÎNVĂȚĂTORILOR REDIVIVUS?

■ Conferința de dare de seamă și alegeri la Asociația Învățătorilor din județul Neamț

Pe data de 10 aprilie a.c., la Grupul Școlar Economic din Piatra-Neamț a avut loc Conferința de dare de seamă și alegeri la Asociația Învățătorilor din județul Neamț. Lucrările Conferinței au fost conduse de profesorul Gheorghe Vadana,

prim vicepreședinte al Consiliului director al Asociației, decanul de vârstă al acestui consiliu. După intonarea imnului Asociației Învățătorilor s-a păstrat un moment de reculegere în amintirea celor plecați la cele veșnice.

În darea de seamă privind activitatea în perioada 25.03.2011 – 10.04.2013, prof. Gheorghe Amaicea, a punctat momentele decisive din istoria trecută și recentă a asociației (înființarea în 1912, desființarea în 1944, reînființarea în 1990), principalele evenimente

Prof. Gh. V. ȚĂBĂRNAC,
Membru al

Consiliului Director
(continuare în pag. 5)

In memoriam IULIA HĂLĂUCESCU

pag. 6-7

Drepturi salariale câștigate în instanță

În ultimii ani, S.L.L.I.C.S. Neamț a avut pe rolul instanțelor numeroase procese prin care a recuperat unele drepturi bănești, neacordate către membrii săi, datorită neaplicării sau încălcării prevederilor legii.

Dintre cele 1133 acțiuni, 679 au vizat acordarea creșterilor salariale prevăzute de Legea 221/2008 și au fost înaintate către instanțele de judecată în mai multe etape.

Pentru perioada 1 oct. 2008 – 31 dec. 2009, sindicatul din învățământ Neamț a obținut 331 hotărâri judecătorești favorabile, definitive

și irevocabile, pentru 8402 membri de sindicat, personal didactic și didactic auxiliar care beneficiază de plata sumelor prevăzute în aceste sentințe, eșalonat, începând cu anul 2012.

Pentru anulul 2010, salarizarea în învățământ este reglementată de Legea 330/2009, privind salarizarea unică și Ordonanța 1/2010 care au stabilit ca salariul de la 1 ian. 2010 să fie identic cu cel din 2009. Deși instanțele au decis pentru decembrie 2009 nivelul majorat al salariilor cu 34%, conform Legii 221/2008, reîncadrarea în 2010 a personalului didactic și didactic auxiliar nu a ținut cont de hotărârile judecătorești. În această situație, Sindicatul Învățământ

Neamț a început un nou proces, cu 146 de dosare, privind aplicarea incorectă a Legii 330/2009 și a solicitat plata retroactivă a drepturilor salariale neacordate. Procesul a fost câștigat la Tribunalul Neamț și în această perioadă sosesc sentințe judecătorești care dau câștig de cauză celor 8066 membri de sindicat, profesori și personal didactic auxiliar, ce trebuie să primească în anul 2013, conform legii, 5% din valoarea titlului executoriu prevăzut de noile sentințe.

Gabriela GRIGORE,
Secretar al Sindicatului Învățământ Neamț
(continuare în pag. 4)

„Bătălia” ofertelor în școlile romășcane

Cu toate că prezența vizitatorilor s-a dovedit sensibil mai scăzută ca în anii precedenți, „Ziua porților deschise” nu a trecut fără ecou la Roman, chiar și numai pentru faptul că fiecare unitate de învățământ a încercat să-și atragă viitorii elevi cu oferte școlare cât mai variate.

Într-o primă fază, bătălia cea mare s-a dat în școlile gimnaziale care și-au deschis porțile pentru viitorii boboci de la clasa pregătitoare și pentru părinții acestora, chiar dacă ultimii nu prea s-au înghesuit să profite de această oportunitate. Dincolo de inconveniente însă, gazdele și-au făcut datoria prezentându-le oaspeților atât metodologia de înscriere din acest an, cât, mai ales, oferta educațională, dar și baza materială a școlii la care părinții par a fi foarte sensibili când optează pentru școala la care vor să-și vadă studiind odraslele. Astfel, pe agenda acestei acțiuni s-au perindat cele mai tentante oferte – de la cursuri de calculator sau de limbi străine, până la cele menite a pune în valoare talentele micuților școlari. Nu au fost omise din program nici prezentările legate de calitatea cadrelor didactice, probată cel mai adesea prin portofoliul de realizări. Deloc de neglijat a fost și aspectul legat de asigurarea programului „after school”, o serie de școli gimnaziale având grijă să-l adopte deja, așa cum este și cazul Școlii „Calistrat Hogăș”, instituție care a renăscut ca-n poveste de când a venit la conducere a ei prof. Luminița Boloca.

Nici liceele romășcane nu au rămas cu zăvoarele pe porți, astfel că, managerii acestor instituții, fie că au primit oaspeți din rândul cărora se vor alege viitorii elevi, fie că au organizat întâlniri cu manageri de firme pentru o bună orientare profesională a viitorilor absolvenți. Cât despre metodele folosite, fiecare a căutat să fie cât mai eficient, astfel că profesorii și elevii de la Liceul Teologic Ortodox „Sfântul Gheorghe”, de pildă, au decis să meargă din școală în școală pentru a face cunoscută oferta educațională a liceului, cu toate că până la admitere mai sunt încă trei luni. Tot în acest scop, în perioada 8-11 aprilie, Liceul Teologic Romano-catolic „Sfântul Francisc de Assisi” din Roman a fost gazda tradiționalului campus vocațional, pentru elevii claselor a VII-a și a VIII-a, din parohiile Diecezei de Iași.

Festinul învingătorilor...

Au plecat de-acasă 13 să srentreacă pentru mult râvnitele locuri de top la olimpiadele școlare unde ajunge doar crema elevilor din România, dar numărul asta nu le-a purtat ghinion ci, dimpotrivă, câțiva dintre ei s-au întors acasă cu premii care confirmă încă o dată valoarea unui brend recunoscut la nivel național.

„Pentru noi, toți s-au întors învingători. Pe toți i-am așteptat cu la fel de mult drag deoarece nu-i de colo să-ți reprezinti școala la un astfel nivel, în competiție cu cei mai buni elevi din țară, prestația lor făcând ca și de această dată să sporească bagajul de puncte care a făcut în ultimii ani din școala noastră una dintre cele mai bine cotate din județul Neamț și chiar la nivel național”, a spus prof. Mihaela Tanovici, directorul Colegiului Național „Roman Vodă”.

Dintre cei 13 romanvodști plecați în vacanța de primăvară la marea confruntare a olimpiadelor naționale școlare, Tudor Bursuc, elev în clasa a V-a, prof. Roxana Prisacaru, a reușit să aducă la Roman unul din cele mai valoroase premii la nivel național – locul al doilea la disciplina Limba și literatura română, cea mai bună performanță a elevilor nemțeni

din ultimii ani la acest concurs. De remarcat este faptul că Tudor a obținut 117 puncte, din 120, fiind despărțit doar de un punct

de locul I, cu mențiunea că el a obținut punctajul maxim la proba orală. Ceea ce este și mai spectaculos este faptul că romanvodistul este pasionat și de matematică, doar o jumătate de punct despărțindu-l în acest an de participarea la olimpiada națională și la această disciplină la care, cu puțină vreme înainte, a obținut primul loc la concursul de tradiție al „Școlii cu ceas”, de la Râmnicu Vâlcea – unde au participat peste 200 de elevi de clasa a V-a, din care 20 calificați la faza națională a olimpiadei de matematică.

O altă „recidivistă” care ne a reprezentat cu succes la aceste concursuri este Mara Ieșanu, cel

mai titrat elev romășcan al ultimilor ani. Elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „Roman-Vodă”, prof. Crenguța Radu, Mara a reușit performanța de a se califica în lotul lărgit al României, din cadrul căruia vor fi selectați, apoi, participanții la concursurile internaționale de chimie, aceasta ca urmare a premiului III obținut în acest an, o performanță similară cu cea din anul 2011. Cel de al treilea premiu valoros a fost obținut de Monica Mârț, elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „Roman-Vodă”, care a obținut locul al III-lea la Olimpiada națională de sociologie desfășurată între 1 și 5 aprilie la Baia Mare, înaintea ei clasându-se doi elevi de la licee de prestigiu din București și Craiova. „Este clar că marele merit îl au acești copii minunați care-și sacrifică foarte mult din timpul lor liber pentru a obține aceste performanțe, însă la fel de mult merită a fi apreciați și profesorii lor, și nu în ultimă instanță familiile care îi înțeleg și îi susțin în permanență, efortul acestora nefiind deloc de minimalizat”, a mai spus directorul Colegiului Național „Roman-Vodă” care ani la rând a avut copii la disciplina Istorie prezenți la aceste întreceri școlare...

Zâmbete la... cutie

Un cadou și un mesaj transmis din inimă, adică un zâmbet la... cutie, acesta a fost darul de care s-au bucurat elevii de clasa a V-a de la Liceul Tehnologic din comuna Valea Ursului, dar primit de la elevii clasei a V-a A de la Colegiul Național „Roman-Vodă” care le-au fost oaspeți la începutul lunii aprilie, vizită care a marcat debutul campaniei „Zâmbete la cutie” și, în același timp, începutul unei frumoase prietenii. Astfel a demarat prima ediție a unei campanii care a pornit la cererea copiilor și a părinților cu suflet mare, inițiativa romanvodștilor plecând din dorința de a aduce zâmbetul pe fața copiilor din comuna

aflată nu departe de Roman, cu speranța că vizita din 5 aprilie nu va rămâne una singulară. „Am pornit de la dorința de a răspunde nevoilor unor copii și din dorința de a-i învăța pe copiii noștri să fie mai buni cu cei din jur, să fie mai responsabili și să învețe că a avea nu înseamnă doar a avea pentru tine, ci și pentru cei din jurul tău”, a spus profesoara Otilia Cocuț, diriginta clasei a V-a A. Nici gazdele acestei prime întâlniri nu s-au lăsat mai prejos, copiii de la Liceul Tehnologic Valea Ursului pregătindu-le oaspeților numeroase surprize, între care cea mai gustată de către toți copiii a fost un spectacol de teatru, plin de zâmbete și de veselie.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Asalt pentru clasa pregătitoare

Pregătiți de acum și obișnuiți deja cu ideea clasei pregătitoare, romășcanii s-au grăbit să ia școlile cu asalt, fiecare părinte încercând să aleagă școala cea mai potrivită, astfel încât prima etapă de înscrieri s-a bucurat chiar de succes. La unele școli, cererile au fost în limitele locurilor disponibile, dar la altele a fost nevoie să facă o triere strașnică. La Colegiul Național „Roman Vodă”, de exemplu, candidații pentru clasa pregătitoare s-au prezentat ca la facultatea de Drept, chiar câte doi pe un loc.

„La noi au venit foarte mulți părinți pentru a-și înscrie copiii, drept pentru care suntem puși în situația delicată de a respinge o bună parte

din cereri; chiar dacă sunt copii cu referințe bune, nu putem depăși limita locurilor alocate. Selecția o vom face după criteriile impuse de minister, plus alte două criterii pe care le-am stabilit la nivel de școală, astfel că, în final, vor fi înscriși cei mai buni dintre cei mai buni”, a declarat prof. Mihaela Tanovici, directorul Colegiului Național „Roman Vodă”, instituție care are în planul de școlarizare pentru anul de învățământ 2013/2014 o singură clasă de acest tip. La Colegiul Național „Roman-Vodă” oferta cuprinde program after-school și cursuri opționale variate, programul de activități extrașcolare fiind variat, între punctele forte figurând învățarea unui instrument muzical, dansuri, limbi străine sau practicarea unui sport. De ase-

menea, elevii înscriși la această prestigioasă unitate de învățământ au posibilitatea de a fi implicați în numeroase parteneriate derulate de școală, atât la nivel național, cât și la nivel european. Cu începere din viitorul an școlar, în premieră, și la Școala de Arte „Sergiu Celibidache” va fi organizată o clasă de acest nivel, pentru recrutarea viitorilor învățăcei conducerea instituției organizând întâlniri în grădinițele și școlile municipiului, cu demonstrații practice, mici spectacole și audiții, dat fiind faptul că unul dintre criteriile de bază pentru a frecventa cursurile acestei școli se bazează pe aptitudinile artistice ale elevilor.

Pagină de A. OPRIȘ

Un continuu dialog cu justiția

■ **Interviu cu dl. Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului din Învățământ Neamț**

N-am mai vorbit de luna trecută... Noutăți?

Preocupările noastre din ultimele săptămâni au fost legate de două activități foarte importante privind pe de o parte statutul nostru și, pe de alta parte, respectarea ducerii la îndeplinire a unor hotărâri judecătorești. După cum vedeți suntem într-un continuu dialog cu justiția... În prima, o activitate foarte laborioasă, s-a întocmit o documentație extrem de complexă, necesară pentru obținerea reprezentativității. Mai clar: prin această acțiune noi demonstrăm că în fiecare unitate școlară suntem reprezentativi, în sensul că avem un număr de membri de sindicat mai mare decât jumătate plus unu din totalul angajaților din acea unitate școlară. În acest fel, noi putem să-i reprezentăm pe acești colegi ai noștri la negocierile pentru încheierea contractelor colective de muncă, în perioada următoare. Această documentație a fost depusă la Inspectoratul Teritorial de Muncă Neamț și, după ce am primit avizul de acolo, materialele au fost depuse la Judecătoria pentru a primi hotărârea de reprezentativitate.

– *Sperăm să fie o hotărâre de care chiar să se țină cont.*

A doua activitate – importantă, cred eu, pentru colegii noștri – a fost legată de punerea în practică a hotărârilor judecătorești. După cum probabil este cunoscut, în urma revendicărilor noastre salariale, trimestrial trebuie să se acorde un procent din sumele obținute prin hotărâri judecătorești definitive și executorii. Spun procente pentru că de acum, pe unele dintre hotărâri intrăm cu un procent de 10% eșalonat pe patru trimestre, iar pentru altele, care au fost pronunțate după 1 ianuarie 2013, se intră cu 5%.

– *Nu cred că, în România trăind, lucrurile se desfășoară chiar așa simplu.*

Desigur că a trebuit să intervenim în câteva cazuri – și așa exemplifica aici cu școlile de la Buruienești-Doljești, cu școlile de la Păstrăveni, unde Consiliile locale nu alocaseră sumele necesare pentru punerea în practică a acestei hotărâri judecătorești pe trimestrul I, și împinseseră sumele necesare undeva în trimestrul IV, ceea ce contravine prevederilor legii. Am luat legătura cu doamna trezorer șef Elena Stan căreia îi mulțumesc și de această dată, și pe această cale, pentru înțelegere, pentru o colaborare extrem de bună, verificată în timp. Cu ajutorul dumneaei am reușit să depășim problemele apărute în cazurile enumerate, dar și în alte câteva, astfel încât – în cazul hotărârilor judecătorești – legea să se aplice așa cum trebuie. Ne propunem ca și în continuare să fim atenți la semnalele venite din partea colegilor noștri și să intervenim atunci când aceste sume nu sunt plătite corect.

– *Până la urmă, oricât am fi de idealști, tot cu bani cumpărăm brânza...*

Aș mai dori să mai spun că în ultima vreme ne-am gândit și am inițiat împreună cu Inspectoratul Școlar o întâlnire cu toate persoanele care au în sarcină întocmirea statelor de plată în școli, o reuniune în care să clarificăm, în mod unitar, anumite lucruri privind modul în care se face calculul salariilor, în special pentru personalul nedidactic. Având în vedere că la această activitate trebuie să participe în mod obligatoriu reprezentanții ai Inspectoratului Teritorial de muncă, ai Inspectoratului Școlar și ai Sindicatului din Învățământ, sincronizarea celor trei parteneri este destul de dificilă. Estimăm, totuși, că această întrunire se va produce până la sfârșitul lunii aprilie și că va avea rezultatele scontate.

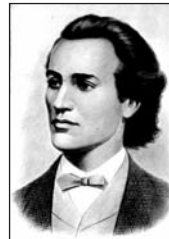
– *Priorități?*

În perioada imediat următoare, vom avea în atenție, de asemenea, desfășurarea concursului pentru obținerea gradatilor de merit. Vom fi prezenți efectiv la toate etapele acestui concurs și sperăm ca lucrurile să decurgă cât mai corect: Atât de corect încât, chiar dacă vom avea mai mulți nemulțumiți, să avem cât mai puține contestații.

A consemnat Mircea ZAHARIA

„Mihai Eminescu” în Cipru...

Nu știm cât de tradus sau de receptat este Lucașul poeziei românești în Cipru, dar numele lui a căpătat rezonanță prin prezența a două eleve de la școala românească „Mihai Eminescu”, care au ajuns pe

această insulă în perioada 3-9 martie, participând la un schimb de experiență în cadrul unui proiect Comenius. Scopul proiectului, care s-a bucurat și în anii precedenți de participarea unor grupuri de elevi și cadre didactice în alte țări europene partenere, a constat în „redescoperirea adevăratelor valori europene, sprijinirea elevilor pentru a realiza acest lucru și înțelegerea principalelor valori etice și culturale care stau la baza formării civilizației europene din care facem și noi parte”, după cum a precizat Mihaela Rusu, directorul Școlii „Mihai Eminescu”. De-a lungul derulării proiectului menționat, elevii românci au avut ocazia să petreacă scurte perioade de timp în familiile colegilor din țările europene cu care au avut contact, împărtășindu-și reciproc din experiența și tradițiile țărilor de proveniență. De fiecare dată aceste întâlniri s-au finalizat cu acțiuni comune, rezultatele fiind expuse în mediul online. Prezența elevilor școlii românești a fost una de succes, obiectivele întâlnirii fiind apreciate și materializate în dezvoltarea anumitor valori etice precum: onestitatea, respectul, generozitatea, toleranța, curajul, educația, respectul pentru tradiții și noțiunea de familie. (A. OPRIS)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

În fiecare an școlar, promoțiile vechi de rareșiști sărbătoresc ceva: 5, 10, 15, 20, 25... de ani de la terminarea liceului lor, numit astăzi Colegiul Național „Petru Rareș”. În funcție de puterea financiară, agapa se organizează în eleganta sală a teatrului sau chiar la liceu. De pildă, la împlinirea a 140 de ani de la inaugurarea liceului, evenimentul s-a sărbătorit și la TT.

Revenim la rareșiști. De ce se dau „grande”? Din două motive:

1. au avut dascăli dăruți de Dumnezeu cu harul predării și

2. toți rareșiștii au ajuns oameni de ispravă.

Cine au fost profesorii rasați de care vorbim? „Virtuozul Victor Savin, vrăjitor al cuvântului; Aurel Rotundu, ce care învia în imaginația adolescenților istoria neamului și a

lumii; Constantin Borș, blajin și blând, matematician apt să ocupe o catedră universitară, poet și părinte al celor aflați în dureroase lipsuri materiale: Georgeta Pralea care m-a învățat să

Reperul „Petru Rareș”

scriu corect cuvântul „timp”... Caracterizarea de mai sus aparține prof. Mihai Emilian Mancaș, fost elev, profesor și director la liceul de care vorbim.

Faima dascălilor prezenți e vie și astăzi. Argumente? La un examen de „bac” la Liceul de Fete din târgul Pietrei a fost prezent și Aurel Rotundu. La examenul de limba română, proba orală, cea mai bună elevă s-a blocat. Nu-și

amintea nimic despre Eminescu. Vroia să părasească examenul. Profesorul Rotundu a rugat-o pe candidată să cânte comisiei de examen „Mai am un singur dor”. Cu lacrimi în ochi eleva a cântat dumnezeiește. Și-a amintit tot și a luat 10 (zece) cu felicitări. Evident se impun două întrebări. Prima: ce s-ar fi întâmplat cu fata dacă se aplica „bacul” cu grilă? A doua: cum ieșea în situația disperată descrisă dacă dădea „bac”-ul azi. Citește: cu camera web pusă pe examinatori și profesori, cu jandarmi la ușă? Vă răspund eu: pe atunci încă nu apărase funestul Funariu... sau Funeriu? Candidata, pe numele ei Lucia Roic a devenit o celebră soprană la Conservatorul din București. Să auzim de bine! Dom’ profesor ați fost mare!

Dumitru RUSU

COLOCVIUL „DASCĂLI NEMŢENI DE ALTĂDATĂ”

(urmare din pag. 1)

Într-un cadru solemn, domnul profesor Dan Mihăilescu, organizator și al celorlalte ediții, după ce a felicitat și mulțumit profesorilor Paul Vasiliu și Gheorghe Amaicei, care au participat la aproape toate activitățile anterioare, a dat cuvântul domnului Ștefan Gavrila care a prezentat comunicarea „Profesorul Mircea Simion – 90 de ani de la naștere”. Bine documentată și însoțită de aprecierile unor foști elevi din Roznov ai profesorului emerit Mircea Simion, expunerea colegului de catedră de la care a învățat practic meseria didactică, a fost bine primită de auditoriu. Mai mult, domnul profesor Paul Vasiliu a venit cu unele completări de pe vremea când era coleg și prieten cu elevul Mircea Simion la Școala Normală din Piatra-Neamț, în urmă cu câteva decenii.

Scriitorul Emil Nicolae a prezentat apoi aspecte mai puțin cunoscute din activitatea poetului Lucian Mircea, pseudonimul cu care își semna poeziile profesorul Constantin Borș, de la nașterea căruia s-a împlinit anul trecut 100 de ani. S-a vorbit despre relația Ninei Cassian cu poetul, s-au citit din versurile lui, s-au încadrat opera și personalitatea profesorului în epocă. Și această interesantă expunere a fost completată cu amintiri ai foștilor colegi și elevi.

Doamna profesoară de matematică Aspazia

Sandu de la Biczănean pe atunci, Dan Mihăilescu. Cu deosebită stimă și respect a fost apreciată de asistență prezența în sală a soției, fratelui și cumnatei ilustrului profesor Vasile Țifui, un profesor adevărat, autor de manuale școlare, culegeri de probleme, articole metodice ș.a.

Participant pentru a douăzeci și șaptea oară la aceste colocvii (a lipsit doar la cel de la Roman), domnul Paul Vasiliu, a evocat aspecte din activitatea didactică a profesorului Mihai

Botez, un om cu o memorie deosebită (după prima citire a catalogului, discuta cu elevii pe numele lor), cu o pregătire de specialitate remarcabilă, continuată în centrele universitare din Iași și București, care a influențat pozitiv cariera multor elevi.

Un alt profesor omagiat în acest colocviu a fost și Grigore Capșa, un om dăruit școlii, cum l-a denumit fostul său elev de la Școala Normală de Băieți din Piatra-Neamț, Gheorghe Amaicei, pentru care a fost un model determinant în alegerea carierei, el devenind tot profesor de matematică.

În finalul manifestării, doamna Cristina Bălănescu ne-a dezvăluit un secret: profesorul Gheorghe Amaicei, președintele Asociației Învățătorilor Neamț, împlinea în ziua colocviului (coincidență sau nu?) 80 de ani. Evident, întreaga asistență a cântat „Mulți ani trăiască”, a transmis cele mai sincere urări de sănătate și fericire, și a închinat un pahar de vin în cinstea îndrăgितului sărbătorit, întreaga manifestare încheindu-se într-o atmosferă colegială și prietenească.

Consider că la reușita acestei activități, o contribuție deosebită a avut-o și experiența de organizatori a domnului Dan Mihăilescu și a doamnei Mihaela Verzea, care, prin maniera de desfășurare și prezentare, au trezit interesul și admirația tuturor participanților. Drept care, aducem aici, mulțumirile noastre.

Drepturi salariale câștigate în instanță

(urmare din pag. 1)

În anul 2011, Guvernul Boc, iritat de valul proceselor prin care sindicatele din învățământ câștigau pentru membrii lor majorarea salarială de 34% prevăzută în Legea 221/2008, inițiază o nouă lege de salarizare pentru învățământul preuniversitar și o impune prin asumarea răspunderii, în aprilie 2011. Legea 63/2011 privind în-

cadarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ este promulgată de președintele Traian Băsescu la 6 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial Nr. 323 din 10 mai 2011 și are ca efect stoparea majorării cu 34% a salariilor din învățământul preuniversitar și revenirea la nivelul de salarizare de dinaintea Legii 221/2008. Măsura a fost luată de Guvern pentru a contracara deciziile judecătorești prin care a fost

dispusă aplicarea Legii 221/2008 până în decembrie 2009 și reîncadrarea personalului didactic și didactic auxiliar cu salariile la nivelul lunii decembrie 2009.

Cum noua lege de salarizare își produce efectul din mai 2011, S.L.L.I.C.S. Neamț a derulat în prima parte a anului 2011 o acțiune judecătorească ce a cuprins 129 de dosare pentru anularea deciziilor de reîncadrare a personalului didactic și didactic auxiliar pentru perioada

1ianuarie 2011 – mai 2011 și plata retroactivă a diferențelor salariale. Pentru aceeași perioadă, am susținut în 93 de dosare anularea deciziilor de reîncadrare a personalului nedidactic, pentru care am solicitat nediminuarea cu 25% a salariilor în anul 2011.

Executarea tuturor hotărârilor judecătorești se face conform legii, eșalonat, începând cu 2012, iar neexecutarea lor constituie infracțiune.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Într-o Românie care se industrializa rapid și transforma peste noapte eterna clasă a agricultorilor în muncitorime urbană, în orașul Cugir s-au întâlnit, s-au îndrăgostit unul de altul și s-au căsătorit Ioana și Ion. Ioana era filatoare. Ion, strungar de precizie la fabrica de mașini de cusut.

Într-o bună zi, Ioana, care aflase că mai toate colegele ei de muncă posedă mașini de cusut Singer, moștenite de la bunicii lor, l-a ispitit pe Ion să facă el cumva și să-i aducă o mașină de cusut modernă, produsă pentru export în fabrica lui, așa, na, ca să crape de invidie alea! Și, călcând în picioare principiile moralei comuniste, pe care și le însușise la cursul seral de marxism-leninism, Ion a început să sustragă, piesă cu piesă, cele trebuitoare pentru împlinirea visului Ioanei, pe care o iubea cu înfocare.

Timpul trecea, Ioana era din ce în ce mai nerăbdătoare, mai ales că se întâmpla să aducă pe lume un Ionică pentru care trebuia să coasă trusoul și uite că mașina de cusut nu mai venea. La întrebările ei, tot mai nervoase, Ion dădea din

INTEGRATORUL

colț în colț și amâna, amâna. Pasămite, deși scosese pe sub mână din fabrică toate piesele socotite de el a fi necesare, deși se chinuia de vreo trei luni, nu-i ieșea la montaj agregatul râvnit.

Într-un târziu, în pragul divorțului, Ion s-a dus pleoștit la un maistru montor pe care îl cunoștea și spera ca acela să nu-l toarne pentru furăciune și i-a zis așa: „Toarșu maistru, taie-mă, omoară-mă, uite ce am făcut, e de rău, da ...mă

lasă nevasta ... și mă chinui de trei luni să montez mașina asta a dracului, de cusut, și mereu îmi iese o mitralieră!”

Carevasăzică ...

De trecut, chiar când nu este prea negru, trebuie să te desparți răzând, nu-i așa? Ei bine, din acest banc cu barbă, folosit de mine ca pretext, o învățătură de oțel (inoxidabil) se ridică fermă, până la cer: nimic fără INTEGRATORI!

Reformele năvalnice din învățământul nostru, care mai curând distrug, ca puhoiul, decât construiesc, se datorează, între altele, lipsei integratorilor, care, asemeni maistrului din anecdotă, să știe la perfecție cum se pun împreună piesele pentru a ieși o mitralieră eficientă, fără să aibă habar de strunjit, frezat, călit, în sfârșit, de toate specializările necesare pentru producerea uneltei.

ASOCIAȚIA ÎNVĂȚĂTORILOR REDIVIVUS?

(urmare din pag. 1)

a le perioadei în discuție: Centenarului Asociației Învățătorilor din Județul Neamț și editarea lucrării „Asociația Învățătorilor din județul Neamț – un secol de existență”, Centenarului Colegiului Național „Gheorghe Asachi”, participarea la congresele AGIRO – edițiile 2011 și 2013 -, participarea la „Academia învățătorului modern” (2012, Republica Moldova), inițierea unor schimburi de experiență cu alte asociații, sărbătorirea unor aniversări, comemorări, evenimente din viața școlii și a dascălilor.

Un program – riguros, clar și sintetic – pentru activitatea următoare a asociației a prezentat prof. Liviu Rusu. Obiectivul proiectului (care devine program doar după asumarea de către noua conducere) ar fi reconstrucția asociației, fundamentată pe munca și experiența celor

care au condus până acum destinele ei, atragerea unor noi membri, mai ales din mediul rural, instituirea unui regulament ferm de organizare și funcționare a asociației, reconsiderarea poziției nemțenilor pe plan național și creșterea gradului de reprezentativitate în AGIRO, regândirea raporturilor cu patronatul și alte organisme ale Puterii, structurarea întregii activități pe bază de proiecte.

Un punct important în ordinea de zi l-a constituit modificarea statutului asociației pentru care a pledat intervenția prof. Ștefan Corneanu: lumea se schimbă și pentru sincronizarea cu prezentul sunt necesare actualizarea unor prevederi ale statutului, regândirea obiectivelor asociației și a modalităților de îndeplinire a acestora, reorganizarea structurilor teritoriale și de conducere. În mod concret, adunarea generală a aprobat ființarea filialelor la Roman, Târgu-Neamț și

Bicaz și – organizatoric – reducerea la 15 a numărului de membri din consiliul director.

După ce adunarea generală a aprobat materialele supuse dezbaterii Conferinței, au urmat o serie de intervenții, mai mult sau mai puțin la obiect. Reținem ideea prof. Dumitrița Vasilca, aceea ca asociația nemțeană să poarte numele primului ei mentor – LEON MREJERU, susținem și pledoariile prof. Constantin Baroi (pentru o infuzie de tinerețe), prof. Alina Pamfil (pentru recordarea la programele europene), prof. Mihai Obreja (pentru implicarea activă a școlii în destinul asociației și al revistei „Apostolul”), prof. Ioan Popescu (pentru introducerea spiritului olimpic în activitatea curentă).

Alegerile Conferinței au adus șase nume noi în Consiliul Director al Asociației, iar prima întrunire a acestui for a fixat și componența noului Birou operativ: prof. Liviu Rusu – președinte; prof. Gheorghe Amaice și Ștefan Corneanu – vicepreședinți; prof. Adrian Armencea – secretar; prof. Dumitrița Vasilca – purtător de cuvânt.

Considerăm că lucrările acestei activități au fost rodnice și s-au desfășurat într-o atmosferă civilizată, așa cum era și de așteptat. De aceea, mesajul transmis de către Conferință trebuie să se constituie într-un far luminos, care să decidă căile de reformare a învățământului spre binele României.

ALO! ȘCOALA?

D upă lupte seculare care au durat aproximativ 23 de ani, Reforma din învățământ nu s-a terminat. Abramburica a plecat dar lupta continuă. Puștani vin la școală îmbrăcați cum vor și când au chef, dar cu mobilul la gât. Mai mult de jumătate din liceeni posedă asemenea instrumente de comunicare specifice vieții moderne. Până și în satul Opăriții din Deal, învățăceii au mobile. Motivul? S-au aliniat la normele europene. Te joci cu țara? Vremurile lui Creangă au apus. Crida și cânepa udă nu se mai folosesc.

Intrarea în forță a telefonului mobil în școală a supărat și pe profesori, și pe babacii cu bun simț. Deranjează procesul instructiv educativ. Când elevul e sictirit la ora de istorie dă un bip amicei din primul rând, de lângă geam. Ce îi spune? M-am plictisit. Să știi că mă gândesc la tine. Dacă Dulcinea este din altă clasă comunicarea sună altcum: „Vrei să te conduc acasă?” Evident, bip-ul de răspuns spune: „Da!”. Cei doi se întâlnesc și merg la Tic-Tac, barul de lângă liceu. Unde își completează cunoștințele cu câteva pahare de orice și o țigară bună.

Paradoxal, toate loazele sunt „Doxa” în materie de telemobile. Știu care este ultimul tip de aparat, care face poze, care știe să facă mai multe minuni. Care furnizor de servicii este mai avantajos, care fură, care este mai bun pentru SMS-uri, pentru care cartelă merită să te bați. Evident, mitocanul de mobil sună și în orele de curs. Prof. de fizică face foc. „Închide-l, că altfel îl confisc!”. Ascultător, vinovatul îl pune pe „Silent”. Se pare că, loazele dotate cu scule deștepte se tem mai mult de amenințarea babacilor. „Lasă mobilul acasă, nu te obrăznic!” Dacă părinții sunt plecați în străinătate vă închipuiți ce se întâmplă! Ce mai? Mobilul a înlocuit de mult semi-obscuritatea cinematografului, adidași „de firmă”, tricouri, fesuri. Practic, tot ce făcea fala adolescentului care se respecta. Se mai miră cineva că stau tinerii cu ochii pe telefoane ca pe butelii? Liceenii sunt gata să renunțe la banii de buzunar, doar să-și plătească abonamentul. Cunosc un puștan care vine per pedes apostolorum de la Agârcia până la Liceul „Cartianu” din Piatra, din dorința de a strânge bani pentru mobil. Pentru a folosi și el bip-ul telepatic. Îl putem acuza? Nicidecum. La școală nu se mai poate trăi fără mobil. Este neicușorilor?

Dumitru RUSU

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

P entru mine, ca pentru toți dascălii bicăzeni din anii 60 ai veacului trecut, modelul de integrator ni-l oferea profesorul de pedagogie Virgiliu Radulian, pe atunci director al Liceului Teoretic, mai apoi doctor în științe, profesor universitar și adjunct de ministru al educației. Dascăl strălucit, cult și talentat, ar fi putut face față ca specialist în mai multe discipline. Numai că el fusese format ca integrator, stăpân pe această știință dificilă a punerii împreună; și asta făcea cu atâta pricepere, încât, deși era o școală mică, tânără, cu profesori la început de drum, e drept, foști studenți de frunte, liceul din satul Bicaz egala prin performanțe marile licee din regiunea Bacău. Până și la sport, fără stadioane, echipamente sofisticate, antrenori celebri, școli sportive etc. precum Romanul și Bacăul, atleții din satul de sub munte concureau de la egal la egal cu rivalii din marile orașe.

Dacă dorim o adevărată reformă a școlii românești, după ce vom desluși ce e aia, că acum nu știm, trebuie să punem la bază formarea imediată a integratorilor, psiho-pedagogi de elită, dacă se poate, excepționali!, recrutați dintre vârful tinerilor licențiați și școliți te-

INTEGRATORUL

meinic, cel puțin încă doi ani, pentru această specializare fără de care mergem ca orbii prin tunel, ținându-ne de pereți, cu speranța că se va găsi un Isaia, să ne scoată la liman.

Apropo, cunoașteți dialogul între Napoleon și garda sa în timpul retragerii dezastruoase din Rusia? „Papa, hleba!” strigau ostașii către împăratul înfosit, din sania care îl întorcea învins către patrie. Iar împăratul răspundea, tot rusește: „Nema!”

Mihai Emilian MANCAȘ
Martie 2013

3 1 martie era la Piatra-Neamț, de o bună bucată de vreme, zi aniversară, pentru că o sărbătorim pe *DOAMNA ACUARELEI ROMÂNEȘTI, IULIA HĂLĂUCESCU*. Dar au trecut aproape șase ani de când draga noastră *IULIA* nu mai este printre noi. Tocmai gândeam la modul în care oficialități locale și mulți dintre cei care i-au fost apropiați, prezenți an de an la aniversarea artistei, pot trece acum cu ușurință peste această dată, când Muzeul de Istorie din Bicaz și, de la Tarcău, Consiliul Local și Primăria Comunei, Școala Gimnazială *IULIA HĂLĂUCESCU*, împreună cu Muzeul de Artă constituit pe baza donației prestigioasei fiice a locului, au organizat, și în acest an, *Ziua porților deschise* la acest Muzeu.

Atât la Bicaz cât și la Tarcău, în afara momentelor omagiale, s-au organizat și antrenante activități cu elevii, între care scurte prezentări de diapozitive cu evocări biografice și artistice, concursuri de creație inspirate din opera marii artiste, expoziții urmate de acordarea unor diplome și premii, toate atestând așezarea unor adevărate tradiții în aceste localități.

Nu voi înțelege totuși cum, în pofida acestor frumoase gesturi de respect și omagiere de la Bicaz și Tar-

In memoriam IULIA HĂLĂUCESCU

cău, mulți dintre cei care i-au fost apropiați și care erau prezenți, an de an, la aniversările *IULIEI* aici, la Piatra-Neamț, pot trece cu ușurință peste această dată. Așa cum nu pot crede că e firesc să o comemorăm pe *IULIA*, doar la 18 decembrie, calculând câți ani se împlinesc de la trecerea sa spre alte tărâmuri, fără a-i cinsti și data nașterii. Toți cei care i-am cunoscut viața și opera și i-am admirat creațiile în expoziții, dar mai cu seamă noi, cei care îi eram apropiați și îi eram alături la aniversări, e firesc să ne gândim că *IULIA* se putea și ar fi trebuit să fie și astăzi printre noi. S-ar fi aflat acum în preajma vârstei de 90 de ani, deci nu e o exagerare ceea ce spun, dar n-a fost să fie așa!

DOAMNA ACUARELEI ROMÂNEȘTI a știut să rămână însă veșnic prezentă pentru prieteni și pentru neprieteni, pentru pietreni și pentru

adoratorii de pretutindeni, prin ceea ce a lăsat în urma sa, adică prin *OPERA* de o mare valoare și de dimensiuni copleșitoare, o operă prin care s-a adresat iubitorilor de frumos de pe toate meridianele. Ceea ce afirm nu e o exagerare sau o figură de stil, ci o autentică realitate, demonstrabilă fie și numai cu titlurile marilor cicluri ale creației sub care și-a prezentat artista miile de lucrări: *In memoriam, Ziduri vechi românești, Epopea Bicazului, Meditații, Flori și chipuri, Note de călătorie*, (aici incluzându-se nenumărate notesuri și mape cu schițele realizate în cursul călătoriilor peste hotare).

Și chiar dacă limbajul universal de ex-

primare artistică oferă plasticienilor și muzicienilor șansa unei receptări imediate pe toate meridianele lumii, trebuie să subliniem că, prin valoarea ei intrinsecă, opera *IULIEI* a fost receptată și apreciată elogios oriunde în lume.

Deși născută la Tarcău, la 31 martie 1924, ca fiică a preotului-cărturar Gheorghe Verșescu (autorul primei și renumitei Monografii științifice a Tarcăului-1942), *IULIA* s-a simțit totuși puternic legată sufletește și de Piatra-Neamț, prin copilăria și adolescența petrecute aici. Astfel, după terminarea studiilor, ea s-a întors în orașul în care și-a făurit și împlinit, printr-o muncă tenace, visele de viitor, orașul în care și-a creat, zi de zi, *OPERA*. Nici această afirmație nu e o exagerare, căci *IULIA* era chiar zi de zi, în atelier. Știa care sunt orele când are lumina cea mai bună pentru lucrul

la șevalet și nu trecea nicio zi fără să urce la atelier ca să-și aștearnă cu înfiorare și pasiune, fie în unduiri generoase, fie în valuri diafane sau în tușe puternice, trasate energic, risipa de culori vibrând care, desprinse din penelul artistei, erau făcute să transmită bucuria de a trăi, dragostea de oameni, admirația și dragostea pentru măreția naturii, dar și adâncă smerenie în fața *DIVINITĂȚII*.

După debutul din 1948, cu o expoziție personală, organizată în Pavilionul din fosta Grădină Publică ce se afla pe atunci în centrul orașului Piatra-Neamț, artista a reușit, începând din 1950, să fie cu regularitate prezentă în expoziții de grup sau personale, în țară sau, prin schimburile culturale din epocă, chiar în străinătate. Între 1948, anul debutului, și 2007, anul când s-a stins din viață, e mai bine de o jumătate de secol în care *IULIA* a desfășurat o susținută activitate creatoare, făcându-se cunoscută și apreciată de criticii de specialitate de la noi și de peste hotare. Din fiecare etapă a evoluției acestei marii artiste, au rămas picturi în ulei, lucrări în grafită pe exteriorul unor clădiri, lucrări în diferite alte tehnici, dar mai ales creațiile ei în acuarelă, care și-au cucerit admiratorii prin suavitatea și gingășia florilor, prin sensibilitatea și profunzimea observației psihologice cu care au fost realizate sutele de portrete semnate de *IULIA*, prin monumentalitatea și splendoarea peisajului montan, sau a cetăților și mănăstirilor vechi românești.

IULIA și soțul său, Lucky Hălăucescu (cel care a sprijinit-o în tot ce a realizat pe tărâm artistic și i-a pregătit expozițiile, selectându-i și panotându-i lucrările), au donat Muzeului de Artă, la 24 iunie 2003, de ziua municipiului Piatra-Neamț, peste 50 de lucrări din Expoziția personală *Piatra-Neamț – trecut și prezent* și o suită de lucrări din ciclul *Zidiri duhovnicești*. Pietrenii s-au bucurat atunci, revăzând pe simeze imagini ale orașului de altădată: *Strada mare, Uliciara strâmtă, Cinematograful*

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

B icaz. Deceniul hidrocentralei. Șantierul național, cel mai important din tot ce fusese vreodată construcție hidroenergetică în România, preschimbase câteva sate de pe Valea Bistriței în colonii muncitorești, populate de „palaizeri” (adică venetici). În această adunătură pestriță, alcătuită din muncitori calificați, ingineri, dar mai ales deținuți, brigadieri, soldați din „armata cenușie”, „dușmani ai poporului” cu domiciliu forțat și alte categorii de adunați cu forța sau de bună voie, începând cu anul 1953, pe lângă grupul mic de medici din Dodeni, odată cu înființarea liceului, mai apăruseră câțiva învățători noi și un grup important de profesori, cu toții tineri și calici, dar plini de elan, de planuri mărețe și de importante datorii bănești, ca la orice început de drum.

Unii fuseseră repartizați acolo fiindcă se remarcaseră ca studenți eminenți, capi de promoție.

Alții se refugiaseră în fața mâniei proletare dezlănțuite aprig, pentru că la Bicaz, în acea învălmășeală colorată, se puteau da la fund, ferindu-se de represiuni, dar nu și de mâna lungă a Securității

VÂNĂTOAREA LUI GHIȚĂ

Statului. S-a născut îndată un soi de frăție studențească, moștenită din universitățile celebre ale țării. Această frăție a stat la baza rezultatelor de excepție ale școlii bicăjene din anii 60 ai veacului trecut. Mă îndeamnă gândul să propun dascălilor de azi ai Liceului alcătuirea unei monografii, până nu trec în uitare oameni de mare valoare și realizări strălucite.

Liderul de necontestat al dascălimii june, cu vârsta medie sub treizeci de ani, era eminentul pedagog Virgiliu Radulian, viitorul profesor universitar, exilat pe șantier întrucât, fiind șef de promoție, mai avea și păcatul de a fi copil de colonel din armata regală și de nemțoaică bolnavă de rude în Germania de Vest.

Împreună munceau, împreună urcau cu entuziasm Ceahlăul, împreună dansau sămbăta, când la unul, când la altul, după melodiile îmbietoare ale acordeonului pe clapele căruia jucau degetele profesorului Mircea Stănescu ori ale viorilor mănute cu farmec de profesorul Gheorghe Popescu sau învățătorul Constantin Fânaru. O asemenea frăție, lipsită de conflicte, intrigă și invidie, veselă, harnică și marcată de valori autentice, căci unii dintre ei au devenit curând profesori universitari, nu am mai întâlnit și, Dumnezeuule, cât de mult îi duc dorul!

In memoriam IULIA HĂLĂUCESCU

Vechi, Peste Vale, Podul vechi de pe Bistrița. Aceste creații s-au adăugat celorlalte donații făcute muzeului pietrean, astăzi cel mai important deținător al unui mare număr de lucrări ale artistei. Este impresionant că, până și în vara anului 2007, ultimul an al vieții sale, IULIA pregătise pentru a fi donate Muzeului de Artă din Piatra-Neamț, un număr mare de lucrări.

Cu aceeași generozitate, soții Hălăucescu au pregătit și au donat orașului Bicaz, creațiile realizate de IULIA în timpul construcției lucrărilor hidroenergetice de pe Valea Bistriței și, de asemenea, Tarcăului, localitatea natală a artistei, i-au donat peste 100 de creații și alte obiecte de o deosebită semnificație, din fostul atelier al pictoriței. Conștienți de valoarea acestor gesturi, Consiliul Local Bicaz a organizat o Expoziție permanentă IULIA HĂLĂUCESCU, iar Consiliul Local Tarcău a înființat, în 2003, Muzeul de Artă IULIA HĂLĂUCESCU. Cu venerație, tărcoanii cinstesc memoria mării artiste – au dat Școlii Gimnaziale numele său – și în fiecare an, după cum am spus mai

sus, la 31 martie dar și la 18 decembrie, oficiază un întreg ceremonial de evocare a Marii Doamne. E regretabil că nu există gesturi asemănătoare și în municipiul Piatra-Neamț, unde există o fundație care-i poartă numele, iar în Muzeul de Artă de aici, se află cel mai mare fond de lucrări donate de către autoare, de-a lungul timpului.

Creații de aceeași mare valoare se găsesc și în multe alte muzee din țară, unde IULIA a avut expoziții reprezentative, așa cum sunt muzeele din Roman, Bacău, Iași, Suceava, Bârlad, Cluj, Târgoviște, Mamaia, Constanța, Arad, Sighișoara, București și altele. Dar evenimentul expozițional care i-a dat cele mai mari satisfacții IULIEI a fost *Expoziția de acuarelă și desen*, din iunie-iulie 2001, organizată în marea sală *Constantin Brâncuși* de la Palatul Parlamentului din București, unde a fost omagiată de mari personalități ale artei și culturii românești.

E impresionant faptul că, așa cum am mai spus, IULIA a fost la fel de prezentă, pe parcursul activității sale și în străinătate – mai întâi în fostele țări socialiste (la Praga, Moscova, Tirana, Sofia, Varșovia, Budapesta, Berlin) – dar, prin schimburile culturale oficiale, și în S. U. A., Brazilia, Italia, Algeria, Grecia sau China, iar după 1990, în Franța la Bayonne, în Ungaria, la Budapesta și în multe alte țări, între care, în 2005, în Coreea de Sud, la Seul, la Daejeon și Busan, acestea din urmă prilejuindu-i deosebite bucurii și satisfacții.

Și pentru că lucrările IULIEI se află astăzi în muzeele de artă de pe toate continentele și în colecții particulare din Australia, Arabia Saudită, Anglia, Belgia, Franța, India, Japonia, Liban, Israel, Danemarca, Rusia, Suedia, S. U. A. sau Coreea de Sud, trebuie să recunoaștem că nici un alt fiu al locurilor noastre nu a făcut să se vorbească în întreaga lume, cu atâta interes și admirație, despre arta plas-

tică de la noi, despre Piatra-Neamț și România, atât de personal și convingător, încât iubitorii de frumos de pe alte meleaguri să-și dorească a vedea cândva locurile unde s-au zămislit aceste splendori întâlnite pe marile si-meze ale lumii.

Dacă ne mai gândim și la faptul că IULIA și Lucky au lăsat acte și resurse pentru înființarea *Fundației IULIA și LUCIAN-PETRONIUS HĂLĂUCESCU*, fundație care să încurajeze prin bursele ei tinerele talente și în special pe elevii sau studenții care se orientează spre pictura în acuarelă, atât de îndrăgită de IULIA, e firesc să încheiem spunând că această mare artistă și devotată fiică a orașului nostru a făcut pentru Piatra-Neamț înmiiit mai mult decât ar fi putut realiza orice om obișnuit.

Este adevărat, IULIA nu a fost lipsită nici de gesturi de recunoaștere din partea oficialităților locale sau centrale: a primit numeroase premii, titluri, distincții și ordine, dar a trăit o emoție deosebită, când i s-a conferit *ORDINUL NAȚIONAL PENTRU MERIT ÎN GRADUL DE CAVALER*, la 1 decembrie 2000.

Pentru toate acestea, credem că s-ar cuveni ca, din când în când, și nu numai la 31 martie și 18 decembrie,

să-i închinăm un pios gând de recunoștință, să-i punem o floare pe mormânt și să încercăm, fiecare după puterile și posibilitățile sale, să grăbim acel moment mult dorit de pietreți, când și la Piatra-Neamț se va deschide *Muzeul Memorial și de Artă IULIA HĂLĂUCESCU*. Avem unde și avem cu ce. Este doar o problemă de voință administrativă și culturală! Cinstindu-ne înaintașii, vom cinsti viitorul! Ne putem permite să uităm aceasta?

Coralia-Letiția BUNGHEZ

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Între noi, un vânător. Pătimaș, nu glumă. Ghiță de la Cracăul Negru, matematician remarcabil în școlile pietrene mai apoi, dar pe atunci un bărbat tânăr, solid, că îl ținea bine Virginica, soața dumisale, cu părul mereu în rebeliune, cu un zâmbet permanent de om bun, pe care l-a păstrat până la adânci bătrânețe, vorbind totdeauna ca un stentor, de-l auzai de hăt departe, iubit fără de rezerve de elevii lui, dar și de colegi.

Împreună cu vreo doi-trei localnici din Bicaz, Ghiță dispărea misterios uneori, sâmbăta, când nu participa la serile dansante, lăsând-o pe frumoasa, rubensiana Virginica să ne bucure cu oala imensă, aburindă, plină cu sarmale sau cu alte bunătăți, cu care ne răsfața în pauzele dintre valsuri și tangouri. Unde se ascundea matematicianul? Mister străveziu, fiindcă în sâmbăta următoare meniul Virgini-căi se îmbogățea cu un preparat din carne de vânat.

Întro luni după amiază, zi de iarnă cu omăt până sub ferestre, a venit pricaz de la Bacău, pe atunci fiind regiunile după model sovietic, ca toată păcătoasa, șovăielnică și insubordonată tână-

VÂNĂTOAREA LUI GHIȚĂ

nără intelectualitate să se adune la o procitanie condusă de un important activist al partidului, profesor de meserie, cunoscut prin exigența lui, uneori cazonă. Nu îi notez numele fiindcă a trecut de mult în lumea umbrelor și „de morți numai de bine”. După ore, obosiți și nemăncați, toată adunătura de medici și profesori, inginerii fiind scutiți de asemenea instructaje, ei fiind oameni serioși,

cu treabă, nu ca... era cioacă în fostul salon al conacului regal de pe malul Bistriței, acolo unde acum funcționează primăria. Camera, lărgită prin demolarea unor pereți, devenise sală de ședințe cu participanți puțini, adunările masive fiind de regulă organizate la „Clubul Central”.

Între noi, Ghiță, cam nebărbierit, tras la față și îngălat, cum era de obicei după disparițiile sale misterioase. La nedumerirea mea, scrisă pe figură, Ghiță mi-a șoptit că fusese la vânătoare și nu dormise două nopți, de sâmbătă până luni. S-a așezat la margine, lângă spațiul de trecere din mijlocul sălii, rezemându-și cotul stâng pe stinghia solidă, lată, a scaunului de lemn masiv, așteptând cu stoicism ce va să vie. Că ședințele de orice fel din vremea aceea se măsurau în lungi ore de cumplit plictis și vorbărie fără de sfârșit.

Mihai Emilian MANCAȘ

(continuare în pag. 8)

Reuniune de proiect Grundtvig NELPAE la Vialonga (Portugalia)

În perioada 7-12 aprilie 2013 s-a desfășurat, la Agrupamento de Escolas de Vialonga (Portugalia), cea de a patra reuniune din cadrul proiectului Grundtvig New E-Learning Platform for Adult Education (NELPAE).

Acesta este coordonat de Asociația Culturală Europeă Vaslui, și se derulează la Casa Corpului Didactic Neamț în perioada 2011-2013, având parteneri din Croația, Turcia, Portugalia, Italia, Austria și Polonia.

Obiectivul general al proiectului este promovarea unei dimensiuni europene a educației adulților, proiectul vizând realizarea unor noi alternative IT în educație, învățarea limbilor străine prin intermediul platformelor online, precum și implementarea platformei în instituțiile implicate.

Județul Neamț a fost reprezentat de un grup de 11 cadre didac-

tice, formatori în cadrul acestui proiect, sub coordonarea doamnei profesor metodist Elena-Roxana Irina.

Activitățile au constat în prezentarea unității gazdă, evaluarea stadiului implementării proiectului de către fiecare organizație participantă, desfășurarea unor aplicații pe platforma NELPAE privind învățarea limbilor străine (engleza, franceza și spaniola). Lecțiile create, aplicațiile, cursurile de TIC au fost realizate de către fiecare echipă implicată în derularea proiectului, activitatea derulată la Agrupamento de Escolas de Vialonga având rolul major de schimba exemplele de bune practici pentru continuarea în cele mai bune condiții a proiectului astfel încât toate obiectivele propuse să fie atinse cu succes.

Ca obiective ale întâlnirii s-a avut în vedere dezvoltarea competențelor lingvistice specifice de comunicare scrisă și orală. Deschiderea spre Europa prin des-

coperirea diferențelor culturale, sociale și educaționale dintre țările partenere a dus la crearea unor legături între participanți, la dezvoltarea muncii în echipă, a capacităților de adaptare la situații noi și la compararea sistemelor de învățământ, respectiv de formare profesională din țările participante.

S-a lucrat efectiv pe platforma de învățare și s-au stabilit sarcinile pentru viitoarea reuniune de proiect care va avea loc în Austria în luna iulie 2013.

Considerăm activitățile desfășurate drept de un real folos pentru toți cei implicați în derularea proiectului și utilizează platformele educaționale în activitatea didactică și pentru dezvoltarea profesională.

Prof. dr. Mihai FLOROIA

ITeach – ghidul de formare continuă a dascălului modern

O dată descoperită, platforma ITeach poate fi un ghid de încredere al dascălului modern în călătoria spre perfecționarea continuă. Procesul instructiv-educativ al secolului XXI presupune, pe lângă îmbinarea talentului pedagogic, a competențelor profesionale, a abilităților creatoare și rapiditate în acumularea și selectarea informațiilor, promptitudine în relația cu elevii și deținerea numeroaselor surse de informare referitoare la procesul de predare-învățare.

Platforma e-learning este o resursa temeinică atât pentru educator cât și pentru educat.

Avantajele consultării platformei ITeach sunt multiple:

1. Dascălii socializează mai ușor între ei și pot descoperi viitori parteneri pentru proiecte, pot realiza un schimb de impresii autentice;
2. Prin subiectele de conversație propuse, publicarea unor poze de la diferite activități, ITeach oferă idei pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ;
3. Cursurile oferite de ITeach sunt atractive sub aspectul tematicii, bine structurate, ușor de parcurs și cu itemi diverși pentru evaluare. Scopul acestora este bine conturat și au aplicabilitate la clasă. De asemenea, spre deosebire de clasicele cursuri de perfecționare, cele organizate de

ITeach sunt mai eficiente, deoarece asigură o dozare flexibilă a timpului din partea fiecărui cursant și o implicare sinceră în rezolvarea exercițiilor și în inițierea dialogului de tip seminarii;

4. Blogul platformei ITeach încurajează profesorii să aibă competențe digitale, să folosească instrumentele TIC atât în activitatea personală cât și cu elevii;

5. Platforma respectivă stimulează competiția corectă, iar răsplata este pe măsură: diplome care certifică acumularea cunoștințelor în timpul cursului. În viitor se dorește o recunoaștere a acestor diplome de către forurile în vigoare (creditele să fie recunoscute).

6. Dascălul modern își perfecționează competențele lingvistice, digitale, de sensibilizare și de expresie culturală și competența de a se instrui permanent.

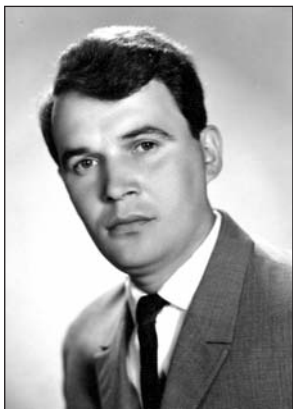
Și cum dascălul devine model pentru elev, el trebuie să se racordeze la cerințele societății moderne, îmbinând tradiționalul cu inovația pentru a face educație de calitate.

Prof. dr. Elena SIMIONESCU,
Școala cu clasele I-VIII Nr.8 Piatra-Neamț

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmăre din pag. 7)

T ovarășul de la regiune a venit, ne-a salutat cu seriozitate pornit. Trecu un ceas, mai trecu și al doilea ... și drept când ștabul luă cuvântul pentru concluzii, se petrecu un incident fatal: cotul lui Ghiță lunecă lent de pe speteaza scaunului și corpul solid al tânărului matematician se înclină cu încetinitorul, ca într-un film

de groază, până ce ditamai bărbatul se prăbuși pe podeaua parchetată și murită cu motorină. Până să ajungă la el primul ajutor, Ghiță s-a ridicat și,

VÂNĂTOAREA LUI GHIȚĂ

calm, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, și-a reluat locul în șirul de oameni încrămeniți în așteptarea tunetelor zeului vorbitor. Vinele de pe fruntea aceluia s-au îngroșat, gura i s-a strâns a strigare, corpul a prins să se înalțe ca trupul cumplit al cobrei. Atunci, dovedind că era nu doar foarte inteligent, dar și rapid în reacții, directorul liceului, Virgiliu Radulian, a grăit cu glas mare, din fundul sălii, unde se retrăsese să scrie de-ale lui, că nu-l interesau mesajele poli-

trucului băcăuan: „Tovarășu ... vă raportează că profesorul Ghiță a lucrat voluntar pe șantier două zile și două nopți, la niște calcule de urgență pentru baraj!”

Și, muiat față cu eroismul profesorului, șeful a conchis cu voce blândă, că era și el din tagma noastră, nu-i așa?: „Păi duceți-l, băi fraților, să se odihnească. Hai! Acum!”

Profesorul Ghiță s-a ridicat și, însoțit de doi colegi rapizi, unul fiind chiar eu, am părăsit împreună ședința, afișând o mare îngrijorare pentru sănătatea fizică și mintală a presupusului voluntar întru binele marelui șantier național.

Și azi, când bate curând la hotarul a optzeci de ani, dintre care aproape șazeci dăruieți cu abnegație și strălucire școlii nemțene, dați-mi voie să-l omagiez frățeste pe eminentul profesor de matematică Gheorghe Amaice! A, ce legătură are dumnealui cu Ghiță din poveste? Păi ...

Metode de predare-învățare cu ajutorul calculatorului

A pariția calculatorului în lumea educației a impus o nouă viziune pedagogică, cea exprimată cu ajutorul sintagmei *informaticizarea învățământului*.

Această sintagmă include două laturi fundamentale:

1. Introducerea învățământului de informatică în școală. Este vorba de pregătirea și instruirea elevilor în vederea utilizării calculatorului, profesiunile viitorului vor face apel tot mai frecvent la această creație a științei și tehnicii contemporane.

2. A doua latură se referă la utilizarea calculatorului ca mijloc de învățământ, în procesul didactic, în actul de predare-învățare. În acest sens calculatorul capătă o destinație pedagogică, introducerea lui afectează, deopotrivă activitatea de predare a profesorului și activitatea de învățare a elevilor. Problematika pedagogică legată de această latură este cuprinsă în formule de genul: instruire asistată de calculator (I.A.C.), cele două aspecte, instrucția și învățarea, fiind de fapt corelative, prima îl vizează cu precădere pe profesor, cea de a doua pe elev. Avantajele celor două tehnologii constau în aceea că: stimulează gândirea logică (analogică, algoritmică, euristica); mobilizează funcțiile psihomotorii, stimulează motivația internă a elevilor în procesul de învățare individuală, dezvoltă creativitatea tehnică, inventivitatea elevilor, introduce un stil de muncă independentă, formează deprinderi practice utile.

Pentru amplificarea caracterului formativ al activității de învățare trebuie utilizate metode predominant centrate pe cel care învață și care solicită gândirea, imaginația, voința – una dintre aceste metode fiind instruirea asistată de calculator.

Dacă primele realizări în domeniul instruirii asistate de calculator se concentrău mai mult pe învățare, prin verificarea cunoștințelor, ulterior au început să apară softuri complexe, care încurajează construcția activă a cunoștințelor, asigură contexte semnificative pentru învățare, promovează reflexia, eliberează elevul de multe activități de rutină și stimulează activitatea intelectuală – toate aceste elemente modificând aria activităților profesorului atât cantitativ cât și calitativ.

Softul educațional este un produs-program special elaborat pentru a fi utilizat în activitatea

de instruire și reprezintă un mijloc de a prezenta instruirea prin intermediul calculatorului, interactiv și dirijat. Calculatorul poate interveni direct, prin intermediul unui soft educațional în organizarea unei situații de învățare.

Eficiența învățării intermediare de calculator presupune corelarea a doi factori esențiali: adoptarea unor strategii didactice adecvate și existența unor programe software educaționale de calitate.

Instruirea asistată de calculator este acea modalitate în cadrul căreia interacțiunea dintre activitatea de predare și cea de învățare, dintre profesor și elevi, este mijlocită de prezența calculatorului, considerat ca auxiliar tehnic, destinat să amplifice și să optimizeze funcțiile predării.

În esență, calculatorul impune o strategie de interacțiune informațională între profesor și elevi. Și în strategia clasică prezența informației este indispensabilă. Prelucrarea și stocarea informației se face cu ajutorul softurilor destinate să mijlocească relația predare-învățare, grupate în raport cu funcția lor didactică (de documentare, demonstrative, de simulare, de cercetare,

de evaluare, de exersare, de fixare, jocuri logice, etc.).

Valențele pedagogice ale calculatorului sunt date, pe de o parte, de calitatea acestor softuri, iar pe de altă parte, de iscusința integrării lui în procesul instruirii, în derularea secvențială a lecțiilor.

Asemănător celorlalte mijloace de învățare, calculatorul rămâne și el un auxiliar și mediator în cadrul relației predare-învățare. Superioritatea lui constă însă în virtuțile pe care le are în

prelucrarea și prezentarea informației, în posibilitățile sale de stimulare a activității de învățare a elevilor.

Câteva aspecte privind folosirea calculatorului în procesul de învățământ sunt necesare:

1. Calculatorul se poate folosi, în general, ca auxiliar al procesului de învățământ, la toate disciplinele școlare care solicită tehnică de calcul sau de prezentare. Pentru cei mici, poate fi folosit în jocurile cu caracter strategic, pentru desen, citit sau scris. Astfel începe formarea deprinderilor programatice ale gândirii la copii. Aici se formează și priceperea de a schematiza și abstractiza, element necesar pentru studiul tuturor disciplinelor școlare. Învățarea cu calculatorul are un demers activ, sprijinit pe caracterul interactiv al dialogului om-mașină. Elevul învață singur, fără emoții.

2. Calculatorul permite o mai bună instruire a fenomenului studiat pe baza receptării acestuia, până la înțelegerea lui deplină.

3. Calculatorul conferă tehnologiilor didactice un caracter interactiv. Pentru ca dialogul să fie cât mai plăcut, trebuie ca programele didactice să fie atractive, cu pauze, ton și culoare, menite să-i creeze elevului o microlume în care să dorească să învețe.

4. Calculatorul solicită un studiu aprofundat al temei și spirit de cercetare din partea elevului.

Însușindu-și în fața tastaturii o serie de cunoștințe, elevul se formează pe linia autoeducației permanente, învață să învețe.

Informatica și calculatorul facilitează spiritul algoritmic, programatic operațional și organizatoric, rigoare în raționament și exprimare precisă, caracterul intensiv al muncii și spiritul aplicativ.

Educația nu se poate reduce însă la calculator fără rolul important al profesorului.

Referitor la integrarea calculatorului în procesul didactic, trebuie să menționăm că, de fapt, este vorba de modul în care informațiile și sarcinile de lucru cuprinse în soft, se articulează cu celelalte secvențe ale instruirii și răspund unor obiective urmărite de profesor. Mănuirea propriu-zisă a calculatorului se poate face de către profesor, fie de către elevi, în funcție de conținutul sarcinii de învățare.

În concluzie, informatizarea tot mai multor domenii ale activității umane impune cu necesitate informatizarea procesului didactic de la cea mai fragedă vârstă, în acest fel școala se adaptează cerințelor și imperativelor dezvoltării sociale.

Prof. Ionela NICOLAU
Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”

Bibliografie:

IONESCU, M., RADU, I., SALADE, D. „Dezbateri de didactică aplicată”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj – Napoca, 1997

AL. POPESCU MIHĂEȘTI „Probleme fundamentale ale instruirii și educării”, Editura Fundației, „România de Măine”, București, 1995

TRANĂ, D.M. „Bazele informaticii”, Editura Fundației, „România de Măine”, București, 2004.

CEI 7 ANI DE ACASĂ

P riviiți la Gigel, liceanul de pe scara dvs. Dimineța cum coboară din bloc aprinde țigara, șmecherește, cu bricheta. Scoate telemobilul și cheamă taxiul pentru a merge la liceu. Nu are nimic în mâini. Are în schimb în pantaloni. un maculator universal înfipț sub curea, la spate. Ce mai, la partea artistică e „super”. Cum stă cu educația? E sub nivelul mării. Nu-i bai, se completează cu ajutorul televiziunii libere și independente.

Filme cu bătaii, crime, explozii, femei fatale și ședințe explicite de sex. Dorința puștanilor? „Vreau să vedem mai multe filme cu sex, sânge și pumni în mutre”. Cine e vinovat de situația la care s-a ajuns? Școala, zic părinții plecați la muncă „afară”. Părinții contraatacă: dascălii.

Nimeni nu poate fi absolvit de datoria de părinte, asumată de bunăvoie și nesilit de nimeni. Că, vorba cuiva, niciun copil n-a cerut părinților să-l aducă pe lume. În această lume nesigură, violentă, bizară, plină de alcoolici și analfabeți, cocoțați „sus”. Dacă tot ți-ai asumat calitatea de părinte, ești obligat, inclusiv prin lege, să fii părinte adevărat. Nu numai fizic sau prin asigurarea condițiilor materiale. Trebuie să te dăruiești celui căruia i-ai dat viață. Așa cum și mama ta a făcut-o cândva. Cei 7 ani de acasă (sau 6 dacă vrei), nu îi poate pune nimeni în cârcă altcuiva decât părinților. Ați reținut dragilor? Restul sunt vrăjeli politice de care sunteți/suntem sastașiți. Bucurați-vă că trăiți!

Dumitru RUSU

Ghid practic pentru scrierea și utilizarea procedurilor

Printre activitățile dedicate celei de-a XXII-a ediții a Concursului Național „Ștefan Procopiu”, desfășurat la Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” din Piatra Neamț, pe 6 aprilie a.c. a avut loc lansarea „Ghidului practic pentru scrierea și utilizarea procedurilor”. Lucrarea se adresează în primul rând managerilor școlari, fiind rezultatul muncii în echipă, din ultimii trei ani, a directoarelor Mariana Paleu (Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”), Niculina Niță (Școala „Daniela Cuciuc”) și Romița Țiglea Lupașcu (Școala „Nicu Albu”).

Evenimentul s-a bucurat de participarea unor profesori universitari din țară și de peste hotare, directori ai unor licee și școli gimnaziale nemțene și profesori.

Ghidul cuprinde metode și proceduri pentru realizarea tuturor activităților dintr-o unitate de învățământ, fiind un îndrumar calificat pentru buna desfășurare a activității fiecărui director de școală.

În cuvântul său de prezentare a cărții, Niculina Niță, unul dintre autori, a subliniat în mod deosebit importanța muncii în echipă și pe beneficiile pe care o astfel de lucrare le aduce. „Cred că Procopiu, acolo unde este, este pentru a XXII-a oară fericit, pentru că o fiică din cele crescute la Facultatea de fizică din Iași are grijă de ani și ani de zile să nu slăbească, ba dimpotrivă, manifestarea care îl omagiază să crească în amploare”. În prezentarea sa a arătat că utilitatea lucrării se face simțită chiar și atunci când vine vorba despre evaluarea instituțională sau despre acreditarea ARACIP.

Rezultatele simulării pentru Evaluarea națională

Antrenamentul pentru Evaluarea națională

Elevii nemțeni de clasa a VIII-a au obținut rezultate extrem de proaste la simularea probelor scrise ale Evaluării naționale, având în vedere perspectiva examenului din vară, care va cântări greu la admiterea în clasa a IX-a. Jumătate dintre junii participanți la acest examen de antrenament au obținut medii sub 5,00, iar notele de 1 și 2 au curs atât la limba și literatura română cât și la matematică.

La proba scrisă la **limba și literatura română**, desfășurată pe 11 martie au participat 5.052 de elevi. Un sfert dintre aceștia au făcut mai mult act de prezență. Potrivit datelor centralizate de Inspectoratul Școlar Județean Neamț, situația pe tranșe de note este următoarea: 225 de elevi au luat între 1,00 și 1,99; 344 – între 2,00 și 2,99; 428 – între 3,00 și 3,00; 543 – între 4,00 și 4,99 (total note sub 5,00 – 1.540); 749 – între 5,00 și 5,99; 716 – între 6,00 și 6,99; 769 – între 7,00 și 7,99; 740 – între 8,00 și 8,99; 492 – între 9,00 și 9,99; 16 elevi au primit nota 10.

La **matematică**, probă desfășurată pe 13 martie, rezultatele sunt și mai și. Au participat 5.042

de elevi, dintre care 2.878 au luat note sub 5,00. Pe tranșe, situația arată astfel: 411 note între 1,00 și 1,99; 1.000 de note între 2,00 și 2,99; 858 de note între 3,00 și 3,99; 609 note între 4,00 și 4,99.

Cu chiu cu vai, 633 de elevi au luat note între 5,00 și 5,99; alți 417 au fost notați cu 6,00 – 6,99; urmează cei 413 cu note între 7,00 și 7,99; pe palierul rezultatelor bune se înscriu 354 de elevi cu note între 8,00 și 8,99; 314 au luat note foarte bune (9,00 – 9,99), iar 33 au primit 10.

Per total, statisticile la nivel de județ arată așa: la ambele probe au participat 5.052 de elevi. 242 au medii mai mici de 2,00; 528 au medii sub 3,00; 740 au medii sub 4,00; 819 au medii mai mici de 5,00 (în total 2.329 de medii sub limita notei de trecere); 722 de elevi au medii între 5,00 și 5,99; 613 au medii între 6,00 și 6,99; 575 au medii între 7,00 și 7,99; 488 au medii între 8,00 și 8,99; 294 au medii între 9,00 și 9,99. Patru elevi au obținut medii de 10,00 la simulare; doi de la Școala „Mihai Eminescu” Roman, unul de la Liceul „Vasile Conta” Târgu-Neamț și unul de la Școala Urecheni.

Simularea bacalaureatului

Simularea bacalaureatului de la mijlocul lunii martie a punctat serioase deficiențe în nivelul de pregătire a elevilor nemțeni. Dintre cei 4.809 elevi participanți la toate cele trei probe, 3.395, adică 70,57% nu au luat nota de trecere 6, așa încât examenul din vară prezintă reale perspective de îngrijorare. Mai trist și mai de neînțeles este faptul că, în condițiile în care toate tezele au primit 1 punct din oficiu, 2.785 dintre lucrări au primit note cuprinse între 1 și 1,99. Alți 610 candidați au luat note cuprinse între 5 și 5,99. Dintre cei considerați reușiți, 558 au trecut la limită, cu note între 6 și 6,99, în timp ce 513 au avut media celor trei probe între 7 și 7,99. Medii mai bune, între 8 și 8,99, au avut doar 278 de liceeni, 65 au avut note mai mari de 9, dar nici un candidat nu a obținut media 10, deși, sepa-

rat pe probe au fost 16 note maxime.

Cele mai mici note au fost la proba obligatorie a profilului, unde mai bine de jumătate dintre candidați s-au confruntat cu **matematica**. Dintre cei 4.892 de elevi care au susținut această probă, 67,72% au picat cu note sub 5, alți 555 de candidați, adică peste 11% au luat note între 5 și 5,99. Doar puțin peste 20% dintre candidați au obținut note de trecere la această probă, cei mai mulți dintre ei, 6,41%, la limită, cu note de 6-6,99. Șase candidați au arătat totuși că se poate și au reușit performanța de a obține nota 10 chiar și la proba considerată cea mai grea de majoritatea liceenilor din clasa a XII-a.

Cel mai bun colegiu din județ, Petru Rareș, a avut o promovabilitate de peste 80%, câțiva candidați fiind notați la probe cu nota maximă.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

TERMENI RELIGIOȘI

Din câte cunoaștem, lucrările lingvistice destinate termenilor religioși au fost și încă mai sunt extrem de rare. Spațiul nu ne îngăduie să dăm extensie acestei teme, dar vom avea grijă măcar să consemnăm pe cei mai frecvenți dintre aceștia, semn al dorinței noastre de a-i integra sumarei cercetări întreprinse asupra vocabularului românesc actual.

Este de menționat, în primul rând, că majoritatea covârșitoare a lexicului religios românesc este de origine greacă, slavă și latină.

Acești termeni desemnează:

– componente ale arhitecturii bisericești și nume ale obiectelor de cult: altar; agheasmatar, catapeteasmă, biserică, clopot, clopotniță, cruce, candela, cădelniță, icoană, iconostas, paraclis, paracliser, patrafir, pridvor, naos, potir, pronaos, turlă, strană, sfeșnic;

– ierarhii bisericești și organizare bisericească: arhieru, arhiepiscop, ar-

himandrit, cantor, călugăr, călugăriță, diacon, eparhie, episcop, mitropolit, monah, monahie, parohie, patriarh, prapur, sinod;

– elemente de cult: agheasmă, anafură, colac, colivă, lumânare, prescură, smirnă, tămâie;

– noțiuni legate de învățătură, virtuți și practici religioase: acatist apocatastază, apocalipsă, apostazie, ascultare, binecuvântare, botez, căință, cucernicie, cununie, decalog, euharistie, evanghelie, evlavie, hirotonie, iad, iertare, ispită, iubire, împărtașanie, jertfă, judecată, închinare, îndelungă-răbdare, înmormântare, litie, liturghie, lumină, milă, milostenie, ofrandă, păcat, praznic, psalm, rugăciune, vecernie, verset, utrenie.

Dintre termenii citați, frecvență redusă în limbajul practicienilor religioși o au apocatastază („reșezarea lucrurilor în starea dinainte”), apostazie („lepădarea de credință”) sau euharistie („împărtașanie”).

Am mai adăuga că, pentru înțelegerea textului *Sfintei Scripturi*, cei interesați pot consulta *Dicționarul Noului Testament*, apărut până acum în doua ediții (1984 și 1995).

Prof. Gh. ȚIGĂU

„Să știi mai multe, să fii mai bun”, Prin Junior Achievement România

Educația, prin conținut și obiective, trebuie să vină neconținut în întâmpinarea exigențelor mereu sporite ale evoluției vieții sociale. Problematika lumii contemporane a impus ca educația să răspundă noilor exigențe prin lărgirea și îmbogățirea conținutului, dar și printr-o serie de înnoiri în conceperea și realizarea demersului educațional. Astfel au apărut noi tipuri de conținuturi, cunoscute sub denumirea generică de *Noile educații*, care reprezintă cel mai pertinent răspuns al sistemelor educative la problematica lumii contemporane, de natură politică, ecologică, economică, sanitară, demografică s.a.

Misiunea Junior Achievement România este să formeze tinerile generații pentru a reuși în economia de piață, să încurajeze inițiativa, profesionalismul și dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viața personală și profesională. Se urmărește responsabilizarea elevilor prin dezvoltarea un comportament social activ și sustenabil, adecvat unei lumi în schimbare. Programele răspund necesităților concrete din economia locală, dar și globală. JA România reprezintă un model de bună practică internațională prin aplicarea cu succes a parteneriatului public-privat, încurajând implicarea comunității de afaceri în educație, la clasă, prin organizarea de competiții și evenimente naționale și internaționale, și derularea de programe de educație antreprenorială, economică, financiară, de orientare și consiliere profesională learning by doing în școli.

Programele JA pot fi derulate în toate instituțiile de învățământ publice și private din România și pot fi implementate atât ca CDS (curriculum la decizia școlii), cât și sub alte forme (extra-curricular, cerc, consiliere, dirigenție, școală după școală, auxiliar la cursurile obligatorii).

Astfel, în săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun”, elevii clasei a III-a C, de la Școala Gimnazială nr 1, Bicz, în baza unor acorduri de implementare, au participat la programul Job Shadow Day și la activitatea *Cheia succesului*, oferite de JA România.

Elevii au petrecut o zi în „umbra” unuia dintre părinți, pentru a înțelege mai bine responsabilitățile de la locul de muncă al părintelui și a avea o

experiență concretă care să fie utilă și pentru viitorul lor profesional. Susținând Job Shadow Day, părinții au oferit oportunitatea apropierii școlii de familie și comunitate, adăugând valoare educației pentru orientarea profesională a tinerilor, prin facilitarea accesului lor la experiența în mediul business și prin exemplul personal, ca model de reușită în profesie. Instituțiile gazdă au fost OCPI

Neamț -BCPI Bicz, Biserica Parohială Izvorul Muntelui, Judecătoria Bicz, CAR Bicz, Administrația Finanțelor Publice Bicz, SC. Hidroconstrucția. SA, Școala Gimnazială nr. 1 Bicz.

Activitatea „Cheia succesului” a oferit elevilor oportunitatea de a desfășura activități interactive de tip learning by doing. Prin creativitate și spirit inovativ elevii, ca într-o adevărată redacție, au creat ziarul „Știm mai multe, suntem mai buni!”. S-au dovedit a fi buni editori, reporteri, redactori, fotografi, oglindind toate aspectele educative ale întregii săptămâni, precum și impresiile în urma zilei petrecute la locul de muncă al părinților. Consider că activitățile educative au constituit un succes și recomand implicarea elevilor și a cadrelor didactice în cât mai multe evenimente de acest fel, apreciind calitatea și finalitățile programelor oferite de JA România.

Prof. Brândușa AMARIEI
Școala Gimnazială nr.1, Bicz

Premii pentru școala de teatru nemțeană

La Festivalul de teatru pentru copii si tineret „Bucovina”, ediția a VII-a, Suceava (festivitatea de premiere – 4 aprilie 2013), trupa de teatru din cadrul Asociației „AlfaOmega Art” din Piatra-Neamț, coordonator actrița Gina Gulai, a obținut locul I pentru piesă de teatru, locul I pentru monolog, locul al II-lea pentru monolog și premiul pentru cea mai bună interpretare feminină. Claudiu Ladan, de la Asociația AlfaOmega Art a impresionat juriul și publicul cu fabula Ninei Cassian „Critica de jos”, iar colegul său de asociație Bogdan Ciurezu, un alt elev al clasei de teatru a actriței Gina Gulai de la Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, – cu monologul lui Spiridon din piesa „O noapte furtunoasă” de I.L. Caragiale.

La concursul de interpretare s-au înscris în concurs trupele „Anton Pann” din Mihoveni, „Gong”, de la Școala „Mihai Eminescu” din Roman, „Catharsis” de la Școala Gimnazială Coșna, „Isteții” de la „Nicu Gane” Fălticeni, și trupa Școlii Nr. 1 din Suceava. Vârfurile au fost imposibil de departajat pentru juriu, iar din acest motiv, la final, au fost acordate două premii I., laureatele festivalului fiind trupele de teatru ale Asociației AlfaOmega Art din Piatra Neamț și „Gong” din Roman, pe care, cu toată obiectivitatea, nimeni nu le-ar fi putut devansa. Au fost cei mai buni. Primii, în adaptarea după „Hansel și Gretel” a fraților Grimm transformată, în regia Ginei Gulai, la Piatra Neamț, în „Ionuț și Măriuca”. Ceilalți, micii actori de la „Gong” ai Școlii „Mihai Eminescu” din Roman, în sceneta lui Marius Cornenco „Furtună în high life”. Cea mai bună interpretare feminină a fost considerată cea a Ecaterinei Petrucă din Asociația „AlfaOmega Art” din Piatra Neamț, pentru rolul Măriucăi, iar cea mai bună interpretare masculină a fost a lui Eduard Guguianu, alias „nenea Iancu” din „Furtună în high life” a Trupeii „Gong” din Roman.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Olimpiada națională de religie

Liceul Teologic Romano-Catolic „Sfântul Francisc de Assisi” din Roman a găzduit, în perioada 3-6 aprilie 2013, cea de a IV-a ediție a Olimpiadei naționale de religie – limba română, cultele romano-catolic și greco-catolic, clasele VII-XII.

La festivitatea de premiere a celor mai merituoși participanți au luat parte oaspeți de seamă: PS Petru Gherghel, episcop de Iași, pr. Emilian Cătălin, ministrul provincial al Provinciei „Sfântul Iosif” al Ordinului Fraților Minori Conventuali din România, senatorul Ioan Chelaru, inspectorul școlar general al ISJ Neamț, Viorel Stan.

Organizatorii au acordat 40 de premii I, II, III și mențiuni, precum și o serie de premii speciale. Cei mai buni elevi s-au dovedit a fi: Adriana Farcaș, Școala gimnazială nr. 1 – Faraoni, Bacău (clasa a VII-a); Antonela Carla Ghiuzan, Liceul Tehnologic Adjudeni, Neamț (clasa a VIII); Ioan Răzvan Pop, Colegiul Romano-Catolic „Sfântul Iosif” București (clasa a IX-a); Iulia Florina Funduc, Colegiul Greco-

Catolic „Timotei Cipariu” București (clasa a IX-a, profil teologie); Irina Mădălina Ghervase, Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu” Bacău (clasa a X-a); Emanuel Petrișor, Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” Iași (clasa a X-a, profil teologie); Gabriela Fercu, Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău (clasa a XI-a); Marius Cornel Ilinca, Liceul Teologic Romano-Catolic „Sfântul Francisc de Assisi” Roman (clasa a XI-a, profil teologie); Diana Mădălina Bacoiu, Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu” Bacău (clasa a XII-a); Bianca Florena Balica, Liceul Teologic Romano-Catolic „Gerhardinum” Timișoara (clasa a XII-a, profil teologie).

La Olimpiada națională de religie au participat 112 concurenți din județele: Alba, Bacău, Bihor, Bistrița-Năsăud, Brașov, Cluj, Iași, Ilfov, Maramureș, Mureș, Neamț, Suceava, Satu Mare, Sălaj, Suceava, Timiș, Vaslui și din municipiul București.

Pagini de Dan ȚUPRAN

Memoria locului numit ...„acasă”

Lumea, astăzi, se schimbă cu o viteză care poate provoca transformări masive în matricea identitară a fiecărei culturi. Am trecut brusc de la experiența traumatizantă a comunismului la o deschidere fără limite către influențele exterioare. De aici apare dificultatea de a răspunde la întrebarea: *cine suntem și ce ne ține împreună?*

Copleșiți de grija cotidiană de

a ne satisfacă nevoile primordiale specifice ființei umane (economice și de securitate), uităm simțul identitar în plan secund. Nevoia de a te regăsi în comunitatea din care faci parte, comunicarea, implicarea în rezolvarea problemelor sociale dispare. Salvarea vine din descoperirea și redescoperirea trecutului. Identitatea unei națiuni poate fi fixată prin ancorarea într-o memorie istorică care ne va permite, mai apoi, să formulăm un proiect de societate viitoare. Așa am perceput implicarea voluntară a peste 100 de profesori de istorie și aproximativ 1000 de elevi, membri ai cluburilor/cercurilor de istorie din județul Neamț, într-un Proiect de recuperare a specificului local, a memoriei comunitare. Rezultatul acestui efort comun este „*Identitate nemțeană*”, un volum de carte realizat sub egida Fundației Culturale „Ion Creangă” Târgu-Neamț și

al Asociației Profesorilor de istorie din România APIR – Clio. Volumul colectiv a fost realizat cu sprijinul financiar al Consiliului Județean Neamț și a fost lansat la începutul acestui an școlar. Momentul nu a fost ales întâmplător, lucru confirmat și de prof. Elena Preda, inspector școlar de istorie la ISJ Neamț (și coordonator al volumului împreună cu pr of. Daniel Dieaconu):

„Este o carte cu adresabilitate directă către elevii școlilor nemțene, lor le oferim acest dar, lor le încredințăm spre studiu aceste pagini de istorie (...) istorie care începe pentru fiecare din noi, în acest loc numit „acasă”. Este un dar pentru întreaga comunitate nemțeană, am adăuga noi. Pentru că evenimentele care s-au derulat în acest micro-spațiu,

tradițiile, istoria propriei familii „realizează mozaicul identitar în cadrul căruia ne regăsim pagina noastră de istorie”. Regăsim în inițiativa colegilor noștri, atât în dem-

nul lui Spiru Haret, „unicul” nostru ministru al educației naționale, care cerea dascălilor să desfășoare o activitate extrașcolară în favoarea localității în care-și desfășurau activitatea, cât și aprecierea marelui istoric Nicolae Iorga pentru care istoria profundă trebuie să înceapă cu „cei mici”, adică cu oamenii simpli, cu mediul în care aceștia trăiau, cu bucuriile și necazurile lor. Acest fapt a fost prezentat și de prof. univ. dr. Ioan Scurtu care a semnat prefața acestui volum. Un „cuvânt înainte” care reprezintă o adevărată prelegere de istorie locală, o reliefare a contribuției pe care „locuitorii acestor plaiuri au adus-o la cultura și civilizația națională.”

Volumul este structurat pe trei secțiuni: *Scurt istoric al comunității*, *Personalități marcante* și *Monumente istorice*. Cele 27 de studii monografice se transformă în 27 de „povești” care ne poartă cu gândul și cu sufletul „pe drumuri de munte”, pe văile Bistriței, Bicazului, Ozanei și Moldovei, lăsându-ne să descoperim locuri, fapte și oameni, martori ai trecerii timpului, călăuze în descoperirea „identității nemțene”. Legendă, tradiție și istorie străne în sute de pagini, „pagini de aur” ale unei deveniri seculare, care completează studiul și cărți elaborate de-a lungul timpului de cărturarii cu dragoste de Ținutul Neamțului (Calistrat Hogaș, G.T. Kirileanu, Dimitrie Hoge, Gavril Galinescu, Dumitru Stănescu, Gheorghe Verșescu).

Dincolo de identificarea, colectarea, catalogarea și interpretarea surselor documentare, de elaborarea lucrării care încearcă să recupereze o părticică din memoria comunitară, de mare importanță este implicarea tinerilor în recuperarea istoriei locale. Elevii sunt antrenați deopotrivă în descoperirea de surse pentru cercetarea istorică, precum și în elaborarea fiecărei narațiuni istorice. Implicarea creează

o punte între generații, o apropiere de „bunii” și „străbunii”, de ceilalți membri ai comunității lor. Poveștile despre Bâta Doamnei, Costișa, Timișești, Hangu, Săbăoani... vor fi transmise mai departe de aceștia prin înregistrare, arhivare, transcriere. Cunoașterea istoriei locale nu poate să nu nască un sentiment de atașament față de tot ceea ce înseamnă „acasă”, cu potențial pentru evoluția ulterioară a fiecărui tânăr

Lecția civică a colegilor noștri este completată de pledoaria pentru ISTORIE ca disciplină de învățământ. Cartea este o dovadă că în școlile din Neamț (și vreau să cred din toată România) istoria se învață cu teme împotriva încercărilor de desființare a obiectului Istoria Românilor în învățământul gimnazial și liceal. Iar noi, profesorii, suntem la fel de entuziaști în a cerceta și preda istoria neamului, indiferent de amestecul politicului sau de nivelul...salariului.

Citiți „Identitate nemțeană”, o carte de istorie a locului numit... ACASĂ! O găsiți în oricare din bibliotecile școlare din județul Neamț.

Liviu RUSU

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Suștin pedagogi de notorietate și practicieni ai educației că a lucra cu folos cu preșcolari și elevi de toate vârstele nu este o îndeletnicire lesnicioasă, la îndemâna oricui. Este una cu multiple dificultăți și sensibilități, care implică osteneală tenace, anevoioasă, îndelungată și de prospecție în științele învățării, pentru a stăpâni, cu adevărat și cu rezultate măsurabile, lucrurile în clasă, cu atâția elevi, pe teme cunoscute, la început, numai educatorului, mai apoi și educatorilor.

Legătura socială între profesor și elevi se construiește treptat, cu mîgală, după ce împreună, cunosc și stăpânesc obiectivele învățării. Această legătură se va consolida puțin câte puțin și va da rezultatele dorite de ambele părți, prin muncă asiduă comună, prin eliminarea unor as-

perități și contradicții inerente procesului de învățare.

Este cunoscut, de altfel, că autoritatea profesorului se formează și se păstrează greu. Profesorul nu-și poate fi „suficient” sieși, dacă nu le este „suficient” elevilor săi, dacă rămâne in-

Munca pedagogică

diferent față de identitatea fiecărui elev, față de frământările și întrebările lui cu privire la învățură și la propria viață interioară.

Așadar, profesorul nu poate să fie „surd” la dorințele îndreptățite ale acelor elevi care vin la școală zi de zi, ca să învețe și să facă mereu ceva bun, frumos și folositor vieții lor. De aceea, profesorul nu poate să fie nepăsător la ceea ce se

întâmplă în jurul lui, să nu ia seama dacă elevii stau sau fug din clasă, preferând să-și organizeze o viață socială din care exclud învățătura, educația, școala și pe profesori, având sentimentul că în clasă, în școală nu se simt la ei acasă.

Personal, cât am lucrat cu elevii, am înțeles că orice lecție, oricare întâlnire cu ei au fost momente pedagogice de natură să ne înalțe pe toți, nu să ne zdrobească. În acțiunea pedagogică, mare însemnătate o au, între altele și știința de carte a profesorului, orizontul său cultural și spiritual, moralitatea, vestimentația, punctualitatea și limbajul verbal, nonverbal și paraverbal. Este nevoie de mare grijă de felul în care vorbește, scrie la tablă, urmărește ce scrie și ce face fiecare elev, știindu-se că notițele și acțiunile elevilor reprezintă oglinda fidelă a prestației profesorului.

Șezătoarea de altădată...

„...dragi mi-erai șezătorile, clăcile, horile și toate petrecerile din sat, la care luam parte cu cea mai mare însuflețire”, zice Ion Creangă în amintirile sale rememorând frumusețea șezătorilor de la Humulești, poveștile mamei și obiceiurile împrejurării.... Și Coșbuc evoca în „Cântecul fusului” sau „Mama” obiceiurile locului și ale vremii. Nici Octavian Goga nu a făcut excepție, evocând în versuri meșteșugite povestea cămășii țesute la război în „Cântecul cămășii”: „Eu sunt o biată, ieftină cămașe/Sunt o sumană haină populară/ de mii de ani de când mă îmbrăcără/Eu sunt pudoarea plebei nevoiașe/Am fost țesută la război în tindă/ și m-a cusut încet o fată mare/ m-a înflorit la măneci cu mătășă...”

Și iată că șezătoarea, acest străvechi și unic obicei românesc, a fost readusă recent în atenția lumii de astăzi prin strădania și talentul elevilor școlii Gimnaziale Borlești și ai Școlii Gimnaziale „Ștefan cel Mare” din Mastačen. În haine de sărbătoare, frumoșii copii de aici, îndrumați de prof. inv. primar Maria Dârlea, Maria-Simona Purcaru și Diana Stan, însoțiți de domnul director Ionel Pătrunjel și mai mulți

părinți, au venit la șezătoare, cu mic cu mare, la Biblioteca G.T. Kirileanu, gazdă a evenimentului.

Odată adunată toată lumea, doamna profesor Maria Dârlea, îmbrăcată într-un frumos costum popular, despre care a spus cu mândrie, emoție în glas și lacrimi în ochi, că este rodul migalei mâinilor dibace ale bunicii ei, a deschis șezătoarea. Emoția ne-a transmis-o și nouă, celor prezenți.

„Fetele” din sat s-au adunat să stea la o gură de vorbă, toate torceau, coseau, croșetau, împleteau, nici una nu stătea fără rost. Dar cum la o șezătoare nu se obișnuiește să taci, cântecele frumoase moldovenești au însuflețit atmosfera. Băieții mai năstrușnici au spus glume, ghicitori, proverbe și zicători. Au cântat, au glumit, au lucrat și au dansat, așa cum se obișnuiește la noi, la moldoveni. Cu o deosebită emoție am ascultat snoave populare, cu celebrele personaje Păcală și Tândală, fragmente din „Amintiri din copilărie”, poveștile lui Creangă „Capra cu trei iezi”, „Ursul păcălit de vulpe”, dovedind încă o dată că autorul trăiește prin frumosul semănat în inimile copiilor, prin exemplu său inegalabil de slujire a frumosului și înțelepciunii satului moldav, de creare a valorii autentice românești.

Celebrarea acestei sărbători strămoșești a fost un spectacol inedit, a fost un semn de prețuire și apreciere față de tot ceea ce înseamnă sărbătoare și tradiție românească. Prin intermediul acestei întâlniri sunt sigură că tradițiile românești vor avea continuitate.

Directorul școlii, domnul profesor Ionel Pătrunjel a demonstrat seriozitate și profesionalism în organizarea unui eveniment tradițional, care să scoată în evidență cât mai bine moștenirea culturală acumenei Borlești.

Tradițiile, datinile, obiceiurile

s-au născut din timpuri străvechi, însă suflarea lor caldă mai adie și acum în sufletele noastre. Cântecul, dansul, glumele au făcut această zi mai frumoasă decât altele. Elevii au reușit să trezească în sufletele celor care ascultau, dragostea de tradiție, de frumos și autentic, care va rămâne mereu în inimile lor.

Iată că, datorită dăruirii unor oameni deosebiți, obiceiurile nu pier!

**Profesor-metodist
Mihaela POPA**

Casa Corpului Didactic Neamț

În căutarea satului pierdut

La începutul lunii aprilie, Școala Generală „Nicu Albu” și Liceul de Artă „Victor Brauner” din Piatra Neamț, parohia Negulești și parohia Târpești, aflate în Protopopiatul Roznov, au desfășurat un proiect în parteneriat în cadrul programului „Să știi mai multe, să fii mai bun!”. Obiectivul principal al proiectului a fost redescoperirea credinței, spiritualității și a înțelepciunii țărânului român, a tradițiilor și meșteșugurilor populare. Peste 150 de copii, profesori și părinți din Piatra Neamț, Târpești și Negulești au participat astfel, în perioada 1-4 aprilie 2013, la proiectul „În căutarea satului pierdut”. Elevii din mediul urban au avut prilejul de a descoperi viața comunității românești tradiționale, precum și meșteșugurile de altădată, lor demonstrându-li-se și ideea că Biserica, prin comunitatea parohială, a contribuit la păstrarea și transmiterea credinței și identității spirituale a poporului român. (D.Ț.)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

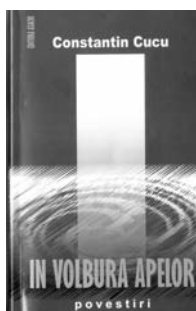
Munca pedagogică

Din tot ceea ce am spus mai sus, se înțelege că întregul comportament pedagogic al profesorului influențează decisiv acțiunile, rezultatele și afectele elevilor, știința lor de carte, calitatea educației, iar exigența și inventivitatea profesorului nu pot să fie excluse din arsenalul mijloacelor pe care profesorul le are la îndemână în munca sa.

Prof. Gh. ȚIGĂU

Lansare de carte la Asociația Învățătorilor

În cadrul activităților desfășurate de Clubul Intelectualilor al Asociației Învățătorilor Neamț a avut loc în ziua de 8 martie 2013 lansarea cărții domnului Constantin Cucu, *În volbura apelor*, apărută în 2012 la Editura Asachi, cu un cuvânt de întâmpinare semnat de profesorul Mihai Mancaș. Lansarea a fost făcută în prezența unor apropiați colegi și prieteni ai autorului într-o atmosferă plăcută de către un valoros profesor și om de litere din Piatra-Neamț, Constantin Tomșa.

Cartea s-a bucurat de o primire entuziastă din partea unor reputați profesori și iubitori de literatură, care au apreciat valoarea literar-artistică a povestirilor într-o viziune critică autorizată, evidențiindu-se nota de obiectivitate și detașare față de evenimente și personaje din partea autorului, contemporan și participant la cele povestite.

A fost o activitate de suflet, pe placul și inima unor oameni care s-au rupt pentru câteva clipe de mizeria vieții cotidiene repunând în valoare virtuțile unui gen literar mai puțin prezent în diversitatea formelor literare de astăzi, cel al povestirii, autorul dovedind reale calități în acest univers.

Ștefan CORNEANU

LAUDATIO DOMNULUI PROFESOR MIRCEA SIMION

Trăiesc un moment de excepție, cu totul memorabil, întrucât îmi revine onoarea să omagiez personalitatea bunului meu prieten, profesorul Mircea Simion, o personalitate care s-a remarcat printr-o bogată activitate didactică, de-a lungul a peste șase decenii, care i-a adus un prestigiu recunoscut. La acestea se adaugă trăsăturile morale care atestă că în activitatea sa s-a simțit răspunzător nu numai profesional, ci și în relațiile cu oamenii, ceea ce dă măsura angajamentului față de sine însuși și lumea în care a trăit, conferindu-i și o autoritate morală care-i întregeste identitatea.

Există oameni „binecuvântați de Dumnezeu”, dispuși să ajute, și care trăiesc nu numai pentru ei, influențând în bine viața celor care au avut șansa să le stea prin preajmă o perioadă de timp. Un astfel de om a fost profesorul de matematică Mircea Simion a cărui carieră a fost legată, în cea mai mare parte, de Liceul din Roznov și care a contribuit decisiv la bunul renume pe care îl avea școala în acea perioadă.

Este dificil a cuprinde într-un cadru restrâns o personalitate, de aceea voi selecta doar câteva repere semnificative, care să constituie un cadru definitoriu al activității sale. Profesorul Mircea Simion s-a născut în satul Blăgești, din actualul județ Bacău, la 17 ianuarie 1923, fiind al doilea copil al unei familii înstărite. Tatăl a fost funcționar la Primărie, iar mama se ocupa de gospodărie și de creșterea celor patru copii, trei băieți și o fată. Primii doi copii au făcut studii superioare, primul a fost preot, iar al doilea, profesor de matematică.

Tânărul Mircea Simion a urmat cursurile școlii primare din satul natal între 1930 și 1934, apoi Școala Normală din Piatra-Neamț (1934-1942). Din cartea *Memorii* de dr. Ion Sârbu, fostul său coleg de școală, am aflat că Mircea Simion a avut și preocupări artistice. Mai mulți colegi au înființat o orchestră dând spectacole în mai multe sate printre care și Gârcina. Pentru puțin timp a fost învățător, apoi a urmat cursurile unei facultăți de studii economice în București, unde a și lucrat pe un post de contabil în cooperatie pentru a se întreține. Deși termină studiile economice, pasionat de activitatea didactică, revine mai aproape de casă și este numit învățător la Roznov, în județul Neamț. În 1945 se căsătorește cu învățătoarea Ecaterina

Mereuță, cu care a avut o fiică.

Pentru o perioadă îl găsim profesor de contabilitate la Școala Normală din Piatra-Neamț unde l-a avut ca elev pe președintele Asociației Învățătorilor din județul Neamț, distinsul profesor Gheorghe Amaicei, apoi urmează cursurile Facultății de Matematică și Fizică la Universitatea București, desăvârșindu-și astfel pregătirea științifică. Obține toate gradele didactice, iar pentru rezultatele deosebite obținute de elevii săi, pentru implicarea în problemele școlii, ale comunității, și în pregătirea cadrelor didactice, a primit titlul de „Profesor emerit”.

Pe lângă prodigioasa activitate didactică propriu-zisă, în spiritul disciplinei în slujba căreia și-a pus întreaga viață, Mircea Simion a desfășurat și o intensă acțiune de stimulare a elevilor. Activitatea la catedră cuprinde și o importantă componentă de responsabilități științifice. A avut o strânsă colaborare cu inegalabilul profesor Constantin Borș cu care a inițiat apariția publicației „Caiete Matematică” în mai multe volume, publicând articole de specialitate. A fost și un asiduu colaborator la *Gazeta Matematică*, elevii săi fiind printre cei mai activi în rezolvarea de probleme.

În întreaga sa activitate, a dovedit dăruire, o distincție sufletească proprie unui intelectual de clasă, abnegație, urmărind cu consecvență întărirea spiritului academic în toate colectivele în care a lucrat, îmbinând tactul cu politețea, cu respectul celuilalt; în opțiunile sale a căutat să asigure un fel de temperatură morală care întărește relațiile și coeziunea colectivelor. Este un privilegiu să poți fi ani în șir în preajma unui mare dascăl, să vezi cum, sub ochii tăi, el formează din ucenicii săi oameni, cum ajută pe fiecare din ei să se ridice la starea de cultură, deschizându-le larg poarta intrării în viață.

Personalitatea și calitățile morale ale profesorului Mircea Simion s-au evidențiat în relațiile cu elevii și colegii săi. Am să prezint câteva gânduri exprimate de foști elevi ai profesorului Mircea Simion.

1) „*Domnul profesor Mircea Simion este amintirea unei pasiuni înfinit de mare pentru știința matematică cât și pentru știința cultivării minții umane. Am rămas cu dorința domniei sale, cu simțul său pedagogic, atât de unic în a forma și finisa cu atâta profesionalism mintea elevului în cea mai complexă și fascinantă ma-*

terie – matematica. Era meticolos și avea un umor puțin rece. Aura umană radia la domnul profesor atunci când rezultatele muncii sale depășeau granițele comunei Roznov prin pașii elevilor săi care se opreau în amfiteatrele marilor facultăți. Încununat de aceste rezultate, modestia sa rămânea aceeași. Dăruind vei dobândi. Dăruind atâtor generații atitudine morală, modestie, pasiune și o minte scilpitoare, a dobândit un loc uriaș în amintirea atâtor elevi care sigur vor copia măcar una din calitățile domniei sale. Și cum matematica nu-ți dă dreptul să negociezi rezultatele, nici profesorul Mircea Simion nu și-a permis niciodată să negocieze cu marea misiune de profesor și pedagog.”(Liliana Andronache)

2) „*Domnul profesor Mircea Simion și-a pus amprenta pe generații întregi de elevi prin rigurozitate, profesionalism și dăruirea cu care își ținea fiecare lecție. Avea o dorință extraordinară de a ne vedea pe toți studenți, motiv pentru care duminică de duminică ne chema 3 ore fix, de la 7 la 10, să rezolvăm probleme din cullegeri și din *Gazeta Matematică*. Studentă fiind, la un seminar, profesorul care preda și cursul m-a întrebat de unde vin și cu cine am făcut matematica. M-a surprins faptul că profesorul meu drag din liceu era foarte cunoscut și apreciat în centrul universitar Iași. Știu că în ziua aceea nu mi-am încăput în piele de fericire. Am simțit respectul din vocea profesorului de matematică din facultate atunci când vorbea de profesorul meu din liceu.”*(Alice Teodora Pavel)

În ce mă privește, întâlnirea cu profesorul Mircea Simion a însemnat un salt calitativ în activitatea mea. Fiind colegi la Liceul din Roznov am purtat numeroase discuții, participând ca invitat la orele susținute de domnia sa, iar colaborarea noastră a continuat și după ce s-a pensionat, în 1985, până la dispariția fulgerătoare în urma unui tragic accident în 5 ianuarie 2005. La cei 82 de ani era încă interesat de matematică. M-a impresionat calmul său în orice situație pe care o gestiona ca nimeni altul. Era ordonat și riguros, metodic și precis, avea o vorbă bună și un sfat competent pentru toți cei care îi cereau ajutorul. Nu a fost niciodată director, dar cuvântul său avea cea mai mare greutate în școală.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

APRILIE 2013

1/1944, n. – **Florin Florescu**, la Căndești, Buzău, într-o familie de învățători (d. 5. 12. 2009, Piatra-Neamț). Licențiat al Facultății de Biologie a Universității *Alexandru Ioan Cuza* din Iași. A fost profesor la Piatra-Șoimului, Săvinești, Războieni. Întemeietorul și președintele Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare

Neamț din 1990. Împreună cu Dumitrița Vasilca, Lucian Corneanu și Mircea Zaharia, a fondat seria nouă a revistei noastre *Apostolul* (martie 1999) pe care a susținut-o permanent, așa cum a

Rememorări nemțene

făcut cu toți acei care i-au solicitat sprijinul.

■ 1/1928, se împlinesc 854 de ani de când **Tudor Vianu** a vorbit despre H. Ibsen, în cadrul unei șezători culturale ce s-a desfășurat la Ateneul Popular din Piatra-Neamț. A cântat apoi corul Liceului de Fete condus de **Sidonia Hogaș**.

■ 2/1938, n. **Cătălin-Florin Stupcanu**, la Filioara, Agapia, Neamț (d. 26. 09. 2000). Profesor, ziarist, om de aleasă cultură. Absolvent

al Facultății de Istorie a Universității *Alexandru Ioan Cuza* din Iași. A lucrat în învățământ, în redacțiile ziarelor „Flacăra” și „Ceahlăul” din Piatra-Neamț, „Steagul Roșu”, din Bacău; a fost director al Muzeului de Istorie din Neamț. Volumul „Zăpadă și fum (scrieri de tinerețe)” a apărut postum prin grija publicistei Maria Stupcanu.

■ 7/1953 – n. **Daniel Corbu**, la Vânători-Neamț. Scriitor, editor. Este absolvent al Facultății de Filologie, a Universității București.

Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație” (ID 63072)

Proiectul, implementat de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în calitate de beneficiar, și de partenerii săi: FSLI, Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere din Învățământ Bistrița Năsăud, TILS Romania, FEI Spania, Ikarus Italia și Camporlecchio Educational Italia are ca obiectiv general creșterea gradului de conștientizare asupra principiului egalității de șanse și de gen în cadrul societății civile, prin contribuția adusă la acest proces de partenerii sociali.

Proiectul multi-regional, derulat în perioada 2011-2013, se adresează unui grup țintă de 600 persoane, din care minim 300 de femei, din Regiunile NE, NV și București-Ilfov.

Proiectul este cofinanțat de Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013, *Investește în oameni!* și are ca obiective specifice:

- evaluarea situației egalității de șanse și de gen la nivel european și național prin realizarea a 3 întâlniri în 3 regiuni de dezvoltare a României cu participarea experților europeni și

prin elaborarea unui document de sinteză;

- informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șanse în rândul partenerilor sociali și în instituțiile de educație de la nivelul a 3 regiuni de dezvoltare prin activități inovatoare de informare și prin crearea unei platforme multi-regionale de informare și parteneriat cu 32 de puncte de informare în școli din mediul rural și urban;

- facilitarea accesului la transferul european de bune practici în domeniu prin organizarea a 2 vizite de studiu în 2 țări membre UE pentru 30 de participanți, a unui seminar de schimb de bune practici și prin editarea unei broșuri;

Prin acest proiect se urmărește formarea competențelor și abilităților personalului și a membrilor partenerilor sociali, în mod special cadrelor didactice, pentru a contribui ulterior la dezvoltarea și promovarea principiului egalității de șanse și de gen în societatea românească. Este încă necesar să fie eliminate din sistemul de învățământ și din toate acțiunile întreprinse de partenerii sociali practicile discriminatorii bazate pe criterii precum: gen, origine etnică sau dizabilități, proiectul contribuind în acest mod la îndeplinirea obiectivului general generând, pe termen lung, o valoare adăugată intervențiilor FSE în România.

Pentru a atinge toate obiectivele enumerate mai sus, prin proiect, au fost concepute o serie de instrumente inovatoare, din care reținem:

1. o analiză europeană și națională/ multi-regională a situației egalității de șanse și de gen;
2. o broșură „Equal”;
3. „Ghidul privind egalitatea de șanse și de gen în România”;
4. un set de instrumente de promovare a acestor principii;
5. platforma multi-regională de comunicare accesibilă partenerilor sociali, instituțiilor de educație și autorităților publice și locale;
6. un „Manual al utilizatorului” pentru platforma multi-regională;

Produsele proiectului vor contribui direct, la îmbunătățirea echității, iar formarea actorilor se va referi explicit și la aceste probleme. Experții vor putea oferi consiliere inclusiv pe probleme de acces și echitate, vor consemna problemele de inechitate și tratament discriminatoriu și vor semnala forurilor în drept (partenerilor sociali) problemele identificate.

Florin MOLDOVANU

LAUDATIO DOMNULUI PROFESOR MIRCEA SIMION

(urmare din pag. 14)

Îmi amintesc că în spiritul vremurilor apuse am fost reclamat, printr-o anonimă, și acuzat de lucruri care îmi erau străine. Am cerut sfatul domnului profesor care m-a ascultat cu atenție, iar în final m-a întrebat „Tu vrei să câștigi sau vrei să arăți că ai dreptate?” Pornind de aici i-am urmat sfaturile și totul s-a terminat mai bine decât m-am așteptat. Un alt lucru pe care l-am învățat de la domnul profesor Mircea Simion a fost acela că față de elev trebuie să fii corect să-i arăți ceea ce știe și exact locul pe care se găsește chiar dacă la un moment dat manifesti oarecare toleranță. N-ar fi înțeles nicio dată cum elevi care se descurcă destul de greu

printre diversele noțiuni au note bune și foarte bune. În ce privește activitatea cu elevii, avea un stil inconfundabil cu accent pe lucru individual.

În toți anii petrecuți la Inspectoratul Școlar nu am găsit un profesor care să se apropie de eficiența muncii profesorului Mircea Simion. Una dintre elevele sale, ajunsă profesor de matematică, folosea multe dintre metodele dobândite în propria formare în liceu. Consider că Mircea Simion a fost profesorul complet care lucra cu pasiune, din tot sufletul care a inspirat încredere, calm desăvârșit și a impus respect fără niciun fel de stridențe.

Dimitrie Gusti afirma că „cea mai înaltă datorie etică a cuiva este să devină o personalitate”. Dl. prof. Mircea Simion este o persona-

litate, a cucerit-o prin străduință, insistență și pasiune. Propria viață a profesorului se constituie – pentru cei pe care i-a format – într-un exemplu, iar cumpăna timpului ne arată că aceasta se înclină nu după numărul anilor, ci după împlinirile obținute. Profesor de elită, cercetător în didactica matematică, maestru spiritual pentru generațiile de elevi, conștiință de prim rang a societății civile, personalitate de excepție a învățământului și a lumii românești, format pe puternice fundamente creștine, un OM de speță rară, dintre cei aleși. Domnul Trandafir din altă epocă.

Prof. Ștefan GAVRIL
Colegiul Național de Informatică,
Piatra-Neamț

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Unul din organizatorii Serilor de poezie de la Vânători. Membru al U. S., Până în 1998, când a devenit muzeograf la Casa Memorială Ion Creangă din Iași, a practicat diferite îndeletniciri, în industrie, în învățământ și în instituții de cultură, precum și director al Casei de Editură Panteon din Piatra-Neamț. Volume: *Naștere vinovată; Intrarea în scenă; Preludiu pentru trompetă și patru pereți; Documentele haosului; Spre*

fericitul nicăieri; Cântece de amăgit întunericul; Manualul bunului singuratic; Duminică fără sfârșit; Anecdote cu și despre Creangă; Cartea urmelor ș. a.. La mulți ani!

Rememorări nemțene

- 7/1903 – n. Grigore Cugler la Roznov, Neamț (d. 30. 09. 1972, Lima, Peru). Scriitor avangardist. Conservatorul și Facultatea de Drept (1926). Diplomat la Berlin, Bratislava, Stockholm, Oslo. Instrumentist, în Orchestra Teatrului Național din București (1945-1946). Stabilizat la Lima, unde va trăi 24 de ani (instrumentist în Orchestra Simfonică Națională a acestei țări și lucrător în domeniul asigurărilor). Revenit în

Europa, la Paris (1972), acordă un interviu Monicăi Lovinescu, la Radio Europa Liberă. La scurt timp după întoarcerea la Lima a decedat. Debutează cu proza *Match nul, în Tiparnița literară* (1928). Volume: *Apunake și alte fenomene; Afară-de-Unu-Singur; Vi-l prezint pe Țeavă; Alb și negru.*

- 10/1881 – apare primul număr al Revistei *Asachi, științifică, literară*, redactată și editată,

C.T.

(continuare în pag.16)

CONFERINȚA DE LANSARE A PROIECTULUI „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație” – Piatra Neamț, 20 mai 2011

Deschiderea conferinței a fost realizată de **dl Gabriel Ploscă, Președinte al Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, manager de proiect**, care a mulțumit participanților pentru prezența lor și a prezentat persoanele care vor lua cuvântul pe parcursul conferinței.

În continuare dna **Ioana Andorean**, reprezentantul OIR POSDRU Nord – Est, a prezentat stadiul implementării POSDRU 2007-2013 la nivelul OIR POSDRU Nord – Est în anul 2010. S-au prezentat principalele axe și domenii majoritate de intervenție, precum și numărul de proiecte finanțate, situația prefinanțării și a rambursărilor.

După intervenția dnei Andorean, **dl Gabriel Ploscă**, managerul de proiect, a prezentat conținutul, obiectivele și activitățile proiectului „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație”.

Proiectul are ca obiectiv general creșterea gradului de conștientizare asupra principiului egalității de șanse și de gen în cadrul societății civile, prin contribuția adusă la acest proces de partenerii sociali. Ca obiective specifice proiectul își propune să evalueze situația egalității de șanse și de gen la nivel european și național, informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șanse în rândul partenerilor sociali și în instituțiile de educație de la nivelul a trei regiuni de dezvoltare, facilitarea accesului la transferul european de bune practici în domeniu. Grupul țintă direct al proiectului este reprezentat de: personalul autorităților publice centrale și locale, personalul organizațiilor societății civile, personalul partenerilor sociali, experți mass-media, femei. Proiectul este implementat de către Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cerce-

tare Științifică Neamț în parteneriat cu Federația Sindicatelor Libere din Învățământ (F.S.L.I.), Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere din Învățământ Bistrița Năsăud, Fundación para el Estudio y Desarrollo del Este de Madrid – Fundación para el Estudio y Desarrollo del Este de Madrid/ Fundación ESTE, EFAL – EnteFormazioneAddestramentoLavoratori (Asociația de Formare a Lucrătorilor din Italia), TILS România SRL, CamporlecchioEducational. Beneficiarul împreună cu cei 6 parteneri vor realiza următoarele activități:

- Organizarea a trei ateliere de lucru

- Crearea unei platforme multiregionale de comunicare accesibilă partenerilor sociali, instituțiilor de educație și autorităților publice și locale

- Elaborarea unui „Ghid pentru egalitatea de șanse și de gen în România”

- Program pentru informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șanse în rândul personalului partenerilor sociali

- Transferul european de bune practici în domeniul egalității de șanse și de gen.

Învățământ (F.S.L.I.). Domnul Hăncescu a făcut un scurt istoric al organizației pe care o reprezintă și a obiectivelor, trecând în revistă principalele acțiuni realizate de FSLI de-a lungul anilor în domeniul sindical. De asemenea dl Hăncescu a ținut să precizeze că și federația pe care o reprezintă este beneficiarul unui proiect strategic finanțat prin acest mecanism și speră ca experiența dobândită va fi de folos în acest proiect.

Următoarea intervenție a aparținut dnei **Ileana Georgescu** din partea Inspectoratului Școlar al județului Neamț, care a declarat că inspectoratul va oferi acestui proiect tot sprijinul. Dna Georgescu a subliniat faptul că obiectivele proiectului sunt în deplină concordanță cu cele ale organizației pe care o reprezintă și speră ca la sfârșitul acestui proiect să putem spune că am identificat problemele existente în sistem, lucru ce ne va orienta în procesul de soluționare.

Ioan Duicu a realizat o scurtă prezentare a partenerului 2 – Uniunea Județeană a Sindicatelor din Învățământ Bistrița Năsăud, structură sindicală constituită în anul 1990 ce cuprinde 412 unități de învățământ din totalul de 413 din județul Bistrița

mătoarele categorii: Organizare, evidență, informare și formare, Participarea la conflictele de interese, Soluționarea conflictelor de drepturi, Contribuții la îmbunătățirea legislației din domeniul învățământului și din domeniul sindical, Participarea la comisii și C.A.

În continuare a venit rândul partenerilor spanioli – Fundación para el Estudio y Desarrollo del Este de Madrid (Fundación ESTE), reprezentată prin **Maria Cruz Torrijos Garcia**. Fundación ESTE este o organizație fondată de membri ai patronatului și reprezintă mai mult de 40 de orașe din Regiunea de Est a Madridului. Obiectivele acestei fundații constau în identificarea și studierea nevoilor populației din regiune și contribuirea la dezvoltarea economică și socială a zonei. Proiectele realizate până în acest moment au tratat subiecte precum: dezvoltarea și crearea de locuri de muncă, integrarea imigranților (majoritatea dintre ei fiind români). Un proiect special realizat de partenerii spanioli a fost „Ziua României” și a avut ca obiective: integrarea copiilor români în școli, accesul femeilor la noile tehnologii în vederea facilitării angajării, acces la cursuri de formare profesională pentru adolescenți și tineri, precum și organizarea unor reuniuni și a unui concurs de talente artistice pentru a încuraja și dezvolta procesul de cunoaștere între spanioli și români.

Marco Boleo, reprezentantul EFAL – EnteFormazioneAddestramentoLavoratori, a descris situația din Italia și a prezentat organizația din care face parte. EFAL este o structură bazată pe principiul subsidiarității, iar activitatea sa este condiționată de Movimento Cristiano Lavoratori

(MCL)- o mișcare de promovare a drepturilor sociale fondată în urmă cu 40 de ani. Pe parcursul anilor MCL a deschis sedii în majoritatea regiunilor în care se află lucrători italieni și în prezent deține 80 de sedii în Italia, dar și în plan internațional dintre care unul

În continuare **dl Simion Hăncescu**, președintele partenerului 1- Federația Sindicatelor Libere din

(gradul de sindicalizare în acest județ fiind de 86%). Activitățile realizate de către UJSLI BN pot fi împărțite în ur-

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmăre din pag. 15)

Iunar, la Piatra-Neamț, (până la 10. 02. 1885), cu întreruperi. Revista au luat naștere din inițiativa unui grup de intelectuali, constituit într-un comitet de redacție alcătuit din: dr. D. Cantemir, C. Hogaș (de la nr. 2), I. Negre, Victor Dogariu și V. C. Buțureanu. Au publicat versuri: Gr. N. Lazu, Calistrat Hogaș, Isidor P. Eșanu, G. Boteanu; cu proză și articole de critică: Calistrat Hogaș, D. Cantemir; V. C. Buțureanu s e m n e a z ă articole pe teme științifice; I. Mironescu,

articole referitoare la învățământ. Dintre conferințele publice susținute în cadrul Societății omonime și publicate în revistă reținem pe cea ținută de Calistrat Hogaș (*Despre dezvoltarea și conservarea naționalității la români*). Un studiu

Rememorări nemțene

amplu publică I. Negre despre *Viața, lucrările și scrierile lui G. Asachi (1788-1869)*. Sunt republicate poeziile lui Asachi: *La Tibru* și *La Italia*. Seria nouă a apărut în decembrie 1991 și continuă să apară și în prezent.

- 10/1943, se împlinesc anul acesta 70 de ani de când profesorul de religie și de limba română **Vasile C. Vasiliu** a susținut, în sala Teatrului din Piatra-Neamț, conferința, „Știința

și credința – două aripi care numai când bat împreună pot înălța spiritul omenesc pe adevăratele culmi ale menirii sale”.

- 15/1898 – n. **Gheorghe Ante**, la Văleni, Roman (d. 6. 06. 1978) Liceul Militar din Iași. Participant la cele două războaie mondiale. Decorat cu Ordinul Militar „Mihai Viteazul clasa a III” (1919). A contribuit la reînființarea Universității și a Operei Române din Cluj. Comandant al Garnizoanei Piatra-Neamț (1939-1947). A reorganizat „Corul Veteranilor”. Colaborări: „Magazin Istoric”, „Calendarul Ostașului” și ziarul „Flacăra”. Autor al volumului de versuri „Doiniri voievodale”.

- 19/1848 – n. **Dimitrie Cantemir**, la Roznov, Neamț (d. 4. 03. 1896, Piatra-Neamț), medic. Facultatea de Medicină a Universității din

CONFERINȚA DE LANSARE A PROIECTULUI „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație” – Piatra Neamț, 20 mai 2011

În București și unul la Chișinău. MCL și implicit EFAL activează în direcția promovării dialogului social, societății deschise, egalității de șanse, integrării imigranților, conceptului de welfare și crearea unei rețele de dezvoltare la nivel internațional.

În încheierea acestei prime părți a conferinței, **Cristina Militaru**, a prezentat ultimii doi parteneri TILS România SRL și Camporlecchio Educational. Atât TILS România SRL cât și Camporlecchio Educational fac parte dintr-un grup italian relativ nou creat numit AMBER. Activitatea celor două organizații este orientată în direcția proiectării și implementării de proiecte în aria dezvoltării resurselor umane, consiliere în accesarea fondurilor europene și expertiză în Responsabilitate Socială Întreprinderilor și formare profesională continuă. TILS Romania participă ca și partener în implementarea a 5 proiecte strategice și 1 regional și e implicată, prin acordarea de asistență tehnică societăților din Grupul Amber International într-un proiect strategic, 5 proiecte regionale și 2 proiecte europene. Cea mai mare parte a proiectelor în care TILS Romania este implicată sunt finanțate prin Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane (POSDRU), iar principalele arii tematice privesc îmbunătățirea sistemului Formării Profesionale Continue, Responsabilitatea Socială a Întreprinderilor și dezvoltarea antreprenorialului și a economiei Sociale.

Ce-a de-a doua parte a conferinței a debutat cu prezentarea situațiilor actuale a egalității de gen și de șanse în rândul partenerilor sociali și în instituțiile de educație în România și a structurii egalității de șanse la nivel național și județean de către **Ana Costin**, reprezentant COJES. Dna Ana Costin a subliniat faptul că deși inegalitățile încă există, țara noastră a făcut progrese semnificative în ul-

mele decenii în aria egalității între femei și bărbați. Aceasta se datorează în principal legislației în domeniu nediscriminării, integrării dimensiunii egalității de gen și măsurilor specifice pentru avansarea femeilor. De asemenea combaterea discriminării de gen este condiționată de existența unui sistem educativ favorabil egalității de

tor al Colegiului Național de Informatică Piatra Neamț și dna **Daniela Coman**, director al Asociației de Srijin a Copiilor cu Nevoi Speciale „Luceafărul” au prezentat un exemplu de bună practică. În vederea integrării sociale a copiilor cu dizabilități mintale, elevii CN de Informatică Neamț au elaborat o platformă de e-learning și

șanse și dezvoltării personale a individului a căror traiectorii sunt influențate de factori de socializare printre care școala ocupă un rol important pentru ca alături de familie reprezintă în fapt principalii formatori de opinii, atitudini și mentalități ale tinerei generații.

În continuare a luat cuvântul un al doilea reprezentant al Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, **Grigore Gabriela**. Amintind de dictonul „Soarele strălucește pentru toți”, dna Gabriela Grigore a subliniat imperativul șansei la o educație de calitate pe care toți copiii ar trebui să o aibă indiferent de gen, etnie, limbă, religie, dezabilitate sau boală. Îmbunătățirea incluziunii școlare este condiționată de trei factori majori: profesionalizarea cadrelor didactice care se traduce în factorul pedagogic, factorul social și cel legislativ-administrativ.

În același spirit al șansei egale la educație de calitate și incluziune socială, dna **Dorina Mormocea**, direc-

tor al Colegiului Național de Informatică Piatra Neamț și dna **Daniela Coman**, director al Asociației de Srijin a Copiilor cu Nevoi Speciale „Luceafărul” au prezentat un exemplu de bună practică. În vederea integrării sociale a copiilor cu dizabilități mintale, elevii CN de Informatică Neamț au elaborat o platformă de e-learning și

au furnizat cursuri de formare copiilor din Asociația Luceafărul. Platforma este unică în România și poate fi folosită nu numai de către copiii cu dizabilități ci de toți preșcolarii.

Maria Cruz Torrijos Garcia, reprezentanta Fundacion ESTE, a prezentat în continuare cadrul legislativ spaniol cu privire la tema egalității de șanse. Legile din Spania sunt centrate pe probleme ca: accesul femeilor la viața economică, politică și socială, maltratare și violență domestică, reconcilierea vieții profesionale cu viața de familie. Maria Cruz a subliniat faptul că egalitatea se învață la fel ca și inegalitatea, prin urmare miza cea mai importantă este descoperirea modalităților de învățare a egalității. De asemenea accentul ar trebui pus pe educarea copiilor și implicit a cadrelor didactice, care trebuie să învețe cum să elaboreze și să aplice la clasă instrumente de predare a egalității de șanse. O altă măsură care ar putea fi luată se referă la eliminarea diferențelor sexiste cu privire la jucării. Trebuie să depășim stereotipul „mașinuțele

sunt pentru băieți, iar păpușile pentru fete”. O altă direcție importantă este aceea a diversificării muncii, încercarea de a deschide accesul femeilor la meserii care sunt prin tradiție masculine. În acest sens Maria Cruz a dat-o exemplu pe Mercedes Reina, prima femeie poștașă din Spania.

Vincenzina Zanetti, reprezentanta EFAL, a prezentat la rândul său legislația italiană în domeniul egalității de șanse remarcând că Spania și Italia sunt asemănătoare în această privință. Un exemplu de bună practică este reprezentat de discriminarea pozitivă a femeilor care își deschid propria afacere. Procentul de încadrare a femeilor pe piața muncii este unul destul de bun, respectiv 45%, în condițiile în care strategia europeană propunea un procent de 60%. Multe dintre femeile lucrătoare, părăsesc locul de muncă pentru a avea grijă de copiii sau bătrânii casei. În prezent guvernul italian a realizat împreună cu Ministerul Muncii, Educației și cel al Egalității de șanse Strategia italiană 2020 ce oglindește Europa 2020. Această strategie este orientată în direcția integrării femeilor pe piața muncii și vizează în principal crearea unor structuri care să ajute femeile care sunt mame (spre ex: dezvoltarea unui număr semnificativ de creșe) și acordarea de ajutoare familiilor cu copii. EFAL a implementat o serie de proiecte în această arie a egalității de șanse și de gen, dintre care au fost amintite: *Bărbați și tați și Reconcilierea vieții profesionale cu viața de familie*.

După intervenția Vincenzinei Zanetti, domnul **Gabriel Ploscă** a încheiat conferința de lansare a proiectului mulțumindu-le tuturor celor prezenți pentru interesul deosebit demonstrat pentru această problematică și subliniind faptul că în direcția egalității de șanse și de gen există întotdeauna loc de mai mult efort, acțiuni și inițiative.

Florin MOLDOVANU

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Torino. Revine în țară (1969) cu titlul de doctor în medicină și chirurgie și, la 21 de ani, va fi numit medic șef al Spitalului din Piatra-Neamț. Alături de Calistrat Hogaș, Lascăr Radu, Victor Dogariu, V. Buțoreanu, Ion Negre, M. Adamescu, pune bazele Societății Literare-Științifice „Asachi” (1880), și ale revistei omonime (1881). A pus bazele (1878) și a modernizat Băile Băltătești (1881 – 1884). Membru corespondent și titular al *Société d'Hydrologie Medicale*, Paris. Colaborări: *Correspondența provincială*, *Revista Științifică* ș. a. Volume: *Studii asupra febrei palustre*, *Consilii igienice pentru creșterea copiilor*, *Băile minerale de la Băltătești*, (în colab.), *Sărurile minerale de la Băltătești*.

■ 29/1965 – n. **Lucian Tudorache**, la

Independența, Galați. Este absolvent al Academiei de Artă *George Enescu*. Membru UAP. Expoziții: Bacău, Bistrița, București, Galați, Iași, Piatra-Neamț, Slănic Moldova, Veneția, Torino, Bruxelles, Biela – Italia. A fost

Rememorări nemțene

bursier UNESCO, la Centrul European din Veneția. Lucrări monumentale: *Germinație*; *Ștefan cel Mare și Sfânt*, *Mihail Kogălniceanu*, *Victor Brauner*, *Duhul apelor* ș. a. La mulți ani!

■ 22/1943 – n. **Utta-Siegfried König** la Posen, Germania, azi, Poznan, Polonia. A absolvit Liceul *Ștefan cel Mare* din Suceava (1961) și Școala Tehnică de Arhitectură.

Construcția Orașelor din București (1964) și s-a stabilit la Piatra-Neamț. A debutat în *Revista Asachi* (1993). Volume: *...și Haiku*; *Veșnica Efemeridă*, sonete; *Abia zbor... fără urmă*; *Mai grăbit ca mine... un fluture alb*, poeme într-un vers; *Întruna ramul în război cu clipa*, poeme într-un vers; *Alb – Albastru. Sub raza cea dintâi... Itinerar grecesc*; *Roșu – Galben. Sub cea de-a doua rază... Itinerar spaniol și nu numai...; ...doar calendare fără file, rondeluri*. La mulți ani!

Oțiosul calvar sau Istoria și memoria (III)

Deprecierea economică. Dar cel mai important factor este acela al *coborării nivelului de trai*. Prins între grijile cotidianului, într-o epocă în care idealul bunăstării omului de rând este menajul făcut câțiva ani unei familii sau curățenia într-o clădire dintr-o țară occidentală, pe sume derizorii pentru acele meleaguri, urmate de renovarea apartamentului cumpărat în rate pe vremea lui Ceaușescu, *pe nimeni nu mai preocupă mecanismele istoriei ca atare, majoritatea celor care ar trebui să conștientizeze erorile trecutului pentru a împiedica repetarea lor mulțumindu-se să constate că „era mai bine înainte”*. În aceeași serie se include în mentalitatea omului de rând și *iritarea produsă de noua clasă de îmbogățiți, majoritatea fără scrupule și fără educație morală*.

■ Ca o consecință a tuturor factorilor enumerați, avem, la polul specialistului, **răspunsul la acest orizont de expectanță**. Știind că *orice tentativă de obiectivitate va fi rău primită*, istoricului care nu are răbdare până la judecata posterității, mai imparțială poate, ci dorește să se afirme în prezent, *nu-i rămâne decât să se conformeze și să „vorbească pe limba” celor cărora li se adresează, adoptând atitudinea „la modă” în mediile de specialitate, cu riscul falsificării propriilor convingeri*; or, aceasta este, deocamdată, critica prea subiectivă pentru a avea caracter științific și nediferențiată axiologic a tot ce cuprinde acea perioadă. Orice autor nelipsit de bun simț, cazul de față neexcluzându-se, **este conștient, atunci când scrie, că va fi răstălmăcit în atâtea feluri câți cititori va avea și în consecință resimte aprehensiunea cuvântului expedit în necunoscut cu consecințe imprevizibile. Și opera științifică, la fel cu orice comunicare, este prin definiție apertă; prevalența denotativului nu o apără de răstălmăciri**.

*

Drobul de sare discriminant. Revenind la perioada imediat postbelică, nici chiar trăitorii ultimilor ani ai dictaturii comuniste nu pot înțelege dimensiunea exactă a ceea ce a însemnat cultul reprimărilor ideatice sau de altă natură ridicat la nivel de politică de stat. Iar noile structuri sunt extrem de precaute cu „dezvăluirile”, până la punctul în care (poate, reflex al scenaristicii de care vorbeam mai sus) s-ar spune *că și aceste dezvăluiri sunt nu numai „reglări de conturi” ci*

mai ales forme de manipulare a conștiințelor, altfel zis, că transpare numai ce este recomandabil să transpară. Sursele documentare sunt extrem de parcimonioase, în numele „indignării” post-revoluționare dispărând arhive întregi, care ar fi asigurat unui investigator al perioadei nu numai *obiectivitatea*, dar și *informarea corectă, exactă și completă*.

Mult, mult prea rar putem găsi prin arhive documente care să fie în egală măsură relevante și semnificative; de obicei trebuie să ne mulțumim cu „fărămituri”, care nu au părut relevante expurgatorilor, dar care pot da cititorului atent o cât de cât exactă imagine a mentalității unei epoci, mai ales a structurilor superioare, manifestând o gelozie paranoică în privința exclusivității într-un normativitate comunicării prin artă și *mass media*.

Gelozia aceasta, izvorâtă dintr-o polarizare mentală foarte specifică noilor ideologii, nu a fost caracteristică doar proleto-cultismului. Ea este a tuturor concepțiilor sociale tinere (tinere, la proporțiile istoriei, care socotește fenomenologia

la nivelul secolelor). Nu este de altă factură decât intoleranța ideologiilor de dreapta de la mijlocul secolului al XX-lea, despre care am vorbit, cu diferența că acestea, mai autosuficiente, nu s-au sfiit să-și afișeze radicalismul (ideologia pseudo-socialistă a fost mai ipocrită, pentru că s-a pretins mai democratică). Nu este de altă factură decât ideologia reformei religioase din secolul al XVI-lea sau a iconoclastiei din secolul al VI-lea. **Sistemele ideologice, laice sau teologice, își amplifică factorul toleranță proporțional cu vechimea, pentru că experiența relativizează și obiectivează, distanța în timp favorizând**

detășarea, iar variabilizarea experienței stimează percepția diacronică asupra complexului de consecințe ale unui fenomen, **înlăturând panica sau dubiul**. Lipsite de această perspectivă, **ideologiile tinere sunt paranoic intolerante, orice abatere trezește groaza deviaționismului distructiv**. Celebru *cine nu-i cu / ca noi este împotriva noastră* este mai mult expresia *fricii inerente nesiguranței tânărului adept*, care polarizează tranșant realitatea, criteriu de recunoaștere al „dușmanului de clasă”. Simptomatice acestei nesiguranțe include indelebil:

■ **lipsa de umor**, ca o consecință a *absolutizării denotativului* (mai exact, a *impermeabilității la conotativ*), umorul fiind condiționat de o poziție de **superioritate** față de fenomenul criticat astfel, iar fanaticii unei idei plasându-se *ipso facto* în poziție de **subordonare** venerantă față de aceasta,

■ **indignarea în fața pluralității conceptuale**, semnul cel mai sigur al **simplității mentale a neofitului întru ale rațiunii** care, odată ce a procesat și interiorizat o idee, nu admite, nu doar posibilitatea ca aceasta să fie greșită, dar **nici măcar posibilitatea ca să mai existe o alta valabilă**,

■ **simplitatea sistemului axiologic** (*homo unium libri*, fie acest „*liber*” *Capitalul, Mein Kampf, Coranul, Tezele de la Wittemberg sau Tezele de la Mangalia*),

■ **suspiciozitatea ca principiu de guvernare** de care vorbeam, ca **principiu de bază al poliției de stat** (a se vedea celebra afirmație a lui F. E. Dzerjinski – „în ochii noștri toată lumea e suspectă, cu excepția tovarășului Stalin”)

■ **silogistica primară** (care se poate baza ori nu pe sofistică), derivată tocmai din impermeabilitatea mai sus pomenită față de pluralitatea conceptuală; este, de fapt, tot o *reacție de frică* în fața posibilității ca, punând în dezbatere ideea „absolută”, la analiza ei, **aceasta să se dovedească relativă, carentă**, fiind „răstălmăcită” de „reacționari” mai pricepuți „să despice firul în patru” (raționament de tipul aceluia care a făcut ca Biblioteca din Alexandria să încâlzească băile ienicerilor),

■ **inversarea relației fenomenologice de cauzalitate** (în strânsă legătură cu *caracterul autosuficient și autojustificativ al respectivei ideologii*) și altele. (*textul integral în ediția electronică*)

Ada POPOVICI

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Cum produce școala românească tâmpiți (III)

Legată de cerința precedentă, o alta – adecvarea conținutului și a limbajului în care acesta e exprimat la înțelegerea celor cărora manualul le e destinat. E abnorm să ai manuale de V-a cu teme și formulări de-a IX-a precum și manuale de-a IX-a cu un limbaj de tratat universitar de anul III de studiu. Și de-a dreptului patologic să perpetuezi o asemenea enormitate sub pretextul „performanței”. Doar o societate în derivă, ca a noastră, se leagănă în iluzia că poate obține excelența fără a obține și a consolida normalitatea. Scopul manualelor nu e acela de-a crea savanți, ci acela de-a le oferi elevilor cunoștințe de bază, clare și precise. Corelată cu această cerință e și următoarea: **graduarea**

cunoașterii în funcție de înțelegerea elevilor presupune și o concepție ascensională și legată a anilor și a ciclurilor de studii. E absurd ca **gimnaziul, de pildă, să fie rupt de liceu și ideea**

Revista presei

de bază să fie aceea că elevul ori învață o anumită materie în gimnaziu, ori n-o mai învață de loc. Așa cum știm cu toții, cea mai mare parte a materiilor de liceu reiau disciplinele de gimnaziu; ori **graduarea cunoștințelor ar trebui să presupună nu faptul că se mai fac încă o dată, ci acela că, pe bazele puse în gimnaziu (și aici se vede bine rostul gimnaziului), se detaliază o anumită problematică domeniială**. Dacă, cu un soi de bizară îndărătnicie, se face totul în

gimnaziu, nu cade Liceul în platitudinea repetiției sterile? Nu în ultimul rând, pe lângă cunoștințe, manualul ar trebui să-l pună pe elev în contact cu problemele domeniului tratat. Altfel spus, ar trebui măcar să-i sugereze, dacă nu să-i arate efectiv, că orice cunoaștere domeniială e o aventură a minții și că miza învățării nu e acumularea sterilă a detaliilor, ci capacitatea de a problematiza, adică de a privi altfel lumea și pe sine însuși.

*

Să fiu iertat, dar uitându-mă – an de an – prin manualele fiicei mele (și prin manuale ale altor ani de gimnaziu sau de liceu), ceea ce pot eu deduce este faptul că autorii lor par a fi înțeleși între ei să nu respecte aceste cerințe(...)

PERSONAJUL LA MATEIU CARAGIALE

de prof. dr. Emilia CHIRIȚĂ

Anul 2012 a însemnat pentru profesoara de la Colegiul Național Petru Rareș din Piatra-Neamț, Emilia Chiriță, dr. în filologie, anul adevăratului său debut editorial, prin publicarea a două cărți. După ce, în 2008, a realizat o versiune în limba franceză a cărții *Metroul fără Ceaușescu*, semnată de colegul de liceu al Domniei Sale, juristul Gheorghe Moroșanu, a încredințat tiparului

Semnal editorial

Barocul levantin la Mateiu Caragiale și Personajul la Mateiu Caragiale, ambele, la fel ca cea de a treia anunțată ca fiind „în pregătire” – *Mateine (eseuri despre Mateiu Caragiale)* –, având originea în teza de doctorat și realizate din dorința de a extinde problematica abordată în teza de doctorat (și să suplimenteze lipsurile din aceasta), punând de fapt în discuție, de ce să nu o spunem, întreaga cercetare mateiană care nu a tratat suficient aceste aspecte. Mai mult, scopul declarat, urmărit de autoare prin intermediul acestei cărți, pe care o semnalăm acum, este acela de abordare monografică realistă a personajului modern, metodă îmbinată cu o abordare a unei componente speciale a barocului, aceea de tip levantin, specific, spunem noi, lumii personajale a lui Mateiu Caragiale [...].

Structurată științific, în câteva compartimente (*Marile personaje în opera mateiană – barocul și levantul. Aspecte definitorii; Personajele masculine și barocul levantin; Două imagini ale naratorului; Personaje mateine – cercetare monografică; Un personaj emblematic și două ipostaze ale acestuia; Personajele feminine și aspectele barocului*), cartea Emiliei Chiriță are în vedere personajele din proză a lui Mateiu Caragiale: nuvela *Remember*, romanele *Sub pecetea tainei* și *Craii de Curtea Veche* și fragmentul de roman *Soborul țitelor*.

Analiza propriu-zisă a personajelor este precedată de un text scurt, prezentat ca într-o oră de clasă, cât mai clar și mai convingător – *Narațiunea în «Craii de Curtea Veche»* –, având, și de această dată, un scop declarat: realizarea unei introduceri în atmosferă, *lectorul făcând un prim-contact cu substanța profundă care i se va dezvălui pe parcursul lucrării*. De aici, putem gândi că autoarea și-a propus să se adreseze și lectorului care nu a

aflat până acum de Mateiu Caragiale și, de ce nu, să-l convingă să-i caute opera, să o citească, cartea de acum constituindu-se într-un argument care să-l determine în această întreprindere, chiar un ajutor în descifrarea textului matein socotit și de autoarea noastră *dificil de povestit*.

Pe întregul parcurs al discursului analitic, Emilia Chiriță aduce în sprijinul afirmațiilor de acum, unele citate reluate din propriile studii critice referitoare la opera lui Mateiu Caragiale, precum și fragmente din texte „autorizate” din exegeza operei mateine, semnate de Matei Călinescu, Barbu Cioculescu, Valeriu Râpeanu, Eugen Simion ș. a., menționați în bibliografia atașată la final. Totodată, autoarea demonstrează o cunoaștere amănunțită nu numai a operei, cum este firesc într-o asemenea întreprindere analitică, ci și a vieții autorului, uzând de anumite aspecte pe parcursul întregii lucrări.

Dar cartea *Personajul la Mateiu Caragiale* poate fi o bază de pornire într-o analiză mai amplă a vieții și operei autorului, pentru viitorii cercetători, precum și o sursă de „informație” pentru elevi, cărora li se oferă nu numai cunoștințe, ci și modele de realizare a unor caracterizări ale personajelor mateine. Mai mult, este o carte ce nu va trece neobservată și nici ignorată atât de specialiști, cât și de cititorul obișnuit.

Constantin TOMȘA

SUMAR:

● **Viața sindicală. Privire în actualitate. Imperative:** Gabriela GRIGORE – *Drepturi salariale câștigate în instanță* (pag. 1) * Florin MOLDOVANU – *Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen...”* (ID 63072) (pag. 15) * *Conferința de lansare a proiectului „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen...”* – Piatra Neamț, 20 mai 2011 (pag. 16)

● **Ancheta/interviurile revistei Apostolul:** Mircea ZAHARIA – *Un continuu dialog cu justiția* – interviu cu Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Învățământ Neamț (pag. 3)

● **Școala nemțeană la zi. Cu ochiul liber:** Dan ȚUPRAN – *În căutarea satului pierdut* (pag. 13) * *Olimpiada națională de religie* (pag. 11) * *Rezultatele simulării pentru Evaluarea națională* (pag. 10) * *Premii pentru școala de teatru nemțeană* (pag. 11) * Prof. Brândușa AMARIEI – *Să știi mai multe, să fii mai bun* (pag. 11)

● **Pași spre Europa. Itinerarii culturale:** Prof. dr. Mihai FLOROAIA – *Reuniune de proiect Grundtvig NELPAE la Vialonga (Portugalia)* (pag. 8) * Prof. Ionela NICOLAU – *Metode de predare-învățare cu ajutorul calculatorului* (pag. 9) * Prof. dr. Elena SIMIONESCU – *ITeach – ghidul de formare continuă a dascălului modern* (pag. 8)

● **Ultima oră la Roman:** A. OPRÎȘ – *Asalt pentru clasa pregătitoare* (pag. 2) * „Bătălia” ofertelor în școlile românești (pag. 2) * *Mihai Eminescu în Cipru* (pag. 3) * *Festinel învingătorilor* (pag. 2) * *Zâmbete la... cutie* (pag. 2)

● **Cogito ergo sum:** Adrian ALUI GHEORGHE – *De la general la particular și retur* (pag. 20)

● **Arte și meserii. Microlecturi. Carte de vizită:** Constantin TOMȘA – *Personajul la Mateiu Caragiale* (pag. 19) * Ștefan CORNEANU – *Lansare de carte* (pag. 13)

● **Eveniment. Puncte de reper:** Prof. Gh. V. ȚĂBĂRNAC – *Asociația Învățătorilor Redivivus?* (pag. 1) * Prof. Constantin ANTONOVICI – *Colocviul „Dascăli nemțeni de altădată”* (pag. 1) * Dan ȚUPRAN – *Ghid practic pentru scrierea și utilizarea procedurilor* (pag. 10) * Dumitru RUSU – *Reperul „Petru Rareș”* (pag. 3)

● **Lecția de istorie. Rădăcini. Memento:** Constantin TOMȘA – *Rememorări nemțene. Aprilie 2013* (pag. 14) * Liviu RUSU – *Memoria locului numit ... „acasă”* (pag. 12) * Prof. Mihaela POPA – *Șezătoarea de altădată* (pag. 13)

● **Comemorări. Sub lupa memoriei:** Coralia-Letiția BUNGHEZ – *In memoriam Iulia Hălăuceșcu* (pag. 6) * Mihai Emilian MANCAȘ – *Integratorul* (pag. 4) * *Vânătoarea lui Ghiță* (pag. 6) * Dan ȚUPRAN – *Aprilie. Calendar aniversar* (pag. 20) * Prof. Ștefan GAVRIL – *Laudatio Domnului Profesor Mircea Simion* (pag. 14)

* **Studii și sinteze:** Prof. dr. Ada POPOVICI – *Oțiosul calvar sau Istoria și memoria* (pag. 18) * Prof. Gh. ȚIGĂU – *Vocabularul actual al națiunii: termeni religioși* (pag. 10) * *Munca pedagogică* (pag. 12)

* **Nesfârșita noastră tradiție:** Prof. Mihai MACI – *Cum produce școala românească tâmpiți* (pag. 18)

* **Divertisment. Cutia de rezonanță:** Dumitru RUSU – *Alo, Școala?* (pag. 5) * *Cei 7 ani de acasă* (pag. 9)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Cum produce școala românească tâmpiți (III)

Cum, ocazional, s-a discutat despre cantitatea mare de cunoștințe inoculată elevilor și s-au exercitat presiuni pentru „simplificarea” manualelor, acestea s-au subțiat ca volum, păstrând însă toate temele anterioare (ceea ce s-a eliminat fiind tocmai partea de explicare și exemplificare). Morala: manualele au devenit abstracte până la incomprehensibil. Dacă are curiozitatea de-a le răsfoi (de regulă după câte-o ședință cu părinții), orice părinte ajunge la concluzia, inevitabilă, că fiului sau fiicei lui îi sunt necesare niște „ore în particular” pentru a se păstra la nivelul predării de la clasă. Apoi cunoștințele ciclurilor de studiu sunt cu desăvârșire rupte între ele; de

pildă toată gramatica se face (draconic) în gimnaziu, iar segmentul cel mai dificil al acesteia (părțile de vorbire) aproape în întregime pe-a V-a. Nu doar că lucrurile sunt

Puncte de vedere

dificile, dar sunt și multe și, adesea, se fac cu o viteză ce nu permite nu sedimentarea, dar nici măcar înțelegerea lor. Pentru încă o dată, recursul la „orele în particular” e inevitabil. În fine, partea de problematizare a manualelor e ca și inexistentă. Puținele lucruri reflexive (filosofia, astronomia spațiilor siderale, fizica atomică, biologia evoluționistă, problemele istoriei recente, etc.) fie s-au scos pur și simplu

de la o mulțime de profiluri, fie sunt împinse în ultimul semestru dintr-a XII-a când, în general, nefiind teme de bacalaureat, nu se mai fac. (...) Ca atare edificiul școlii rămâne neisprăvit: elevii (se presupune) ca au învățat o mulțime de lucruri, dar nimeni nu știe la ce bun. Cunoștințele lor (dacă au învățat) sunt cel mai adesea o sumă de amănunte de găsit cu un singur click pe internet plus mii de probleme rezolvate la matematică, fizică și chimie și alte mii de texte analizate la română și la limbi străine. Dacă la 18 ani trag linie și fac socoteala, tot ceea ce pot să constate este faptul că școala nu le-a dat nimic, în schimb le-a luat niște ani din viață. (*textul integral, în ediția electronică*)

De la general la particular și retur

Lupta dintre general și particular în România capătă, pe zi ce trece, forme dramatice!

România este, în general, o țară iubită și apărată.

În particular nu depistezi cam cine o mai iubește și cine o mai apără.

Orice politician este, în general, mare patriot.

În particular de mult nu-și mai ține copilul la studii în țară, nu-și mai face concediul în mizerabila Românie, nu se mai urcă în mașină autohtonă.

În general politica e bună, face referiri și la condiția omului, se orientează și spre viitor.

În particular politica e o chestiune de clan, aplicarea ei în plan concret se face după cum îi tună afacerea vreunui ixulescu.

Suntem, în general, un popor mândru.

În particular ne îmbrăcăm la kil, așteptăm pomana străinului, avem cei mai mulți cerșetori din Europa.

În general românul își iubește familia, se dă în vânt după prunci.

În particular avem cei mai mulți copii abandonati de pe continent...

În general avem și justiție.

În particular, luând caz cu caz, nimeni nu mai face dreptate în țara asta.

În general românii speră s-o ducă mai bine, de la an la an.

În particular fiecare constată, de la an la an, că o ducă mai prost.

În general avem calea deschisă spre Europa, ca țară veche europeană.

În particular, oriunde te-ai duce în Europa ești privit ca ruda săracă și proastă.

În general avem o țară frumoasă.

În particular avem o țară mizerabilă, poluată în aer, în ape, în sol, gunoaiile sunt purtate de vânt peste tot ca niște jalnice steaguri.

În general suntem un popor creștin, tolerant, ospitalier.

În particular avem un număr impresionant de criminali, nici un străin nu prea mai vine în România fără emoție.

În general românul nu moare de foame.

În particular sunt o mulțime de drame în jurul unei bucăți de pâine.

În general am pășit și noi în mileniul trei, laolaltă cu toată lumea.

În particular suntem un fel de afgani care se mai agață de coarnele plugului cu boi, ca în Evul Mediu.

În general românul e cinstit.

În particular fură de stinge.

În general românul muncește.

În particular n-are nici o motivație s-o facă, la noi nu s-a inventat plata pentru muncă.

În general suntem optimiști.

În particular, zice-se, e vorba doar de (o vinovată) inconștientă ...

Adrian ALUI GHEORGHE

CALENDAR

Aprilie

CALENDAR

Aprilie

CALENDAR

Aprilie

Aniversări

01. Ziua Internațională a Păsărilor

(Instituită prin semnarea, în 1906, a Convenției pentru protecția păsărilor, care a pus începutul acțiunilor de protejare a faunei sălbatice.)

01. Ziua Umorului Ziua Internațională a Cărții pentru Copii

(Consiliul Internațional al Cărții pentru Copii și Tineret (IBBY) a decis sărbătorirea acestei zile în 2 aprilie, data nașterii lui Hans Christian Andersen. Se sărbătorește anual din 1967.)

07. Ziua Mondială a Sănătății

(Se sărbătorește din 1950, la inițiativa Organizației Mondiale a Sănătății, pentru promovarea cunoștințelor despre sănătate și atragerea atenției asupra unor probleme globale în domeniul sănătății.)

08. Ziua Internațională a Rromilor

(Congresul I Internațional al Rromilor (Londra, 1971) a decis sărbătorirea acestei zile în memoria rromilor omorâți în timpul Răz-

boiului al Doilea Mondial și pentru a sensibiliza societatea asupra problemelor cu care se confruntă rromii în întreaga lume.)

15. Ziua Internațională a Culturii

(Se sărbătorește din 1998 la propunerea Ligii Internaționale

pentru Protecția Culturii. Marchează semnarea, pe 15 aprilie 1935, a Tratatului Internațional privind protejarea instituțiilor de cultură și știință și a monumentelor istorice, cunoscut ca Pactul Păcii sau Pactul Rerich.)

18. Ziua Internațională a Monumentelor și Locurilor Istorice

(Instituită de UNESCO în 1983 pentru a conștientiza diversitatea patrimoniului istoric mondial și, în același timp, vulnerabilitatea acestuia și necesitatea eforturilor pentru protecția și conservarea lui.)

22. Ziua Internațională a Planetei Pământ

(Sărbătorită pentru prima oară în 1990. Are scopul unirii tuturor oamenilor în vederea protejării mediului înconjurător. Rezoluția 63/278 a Adunării Generale ONU din 22 aprilie 2009 a desemnat această zi ca Zi Internațională a Planetei Mamă.)

23. Ziua Mondială a Cărții și Dreptului de Autor

(Instituită de UNESCO în 1995 pentru a comemora moartea sau nașterea, în data de 23 aprilie, a unor mari scriitori ai lumii (W. Shakespeare, M. de Cervantes, M. Druon ș.a.) și, totodată, pentru a încuraja lectura și editarea cărților.)

26. Ziua Mondială a Proprietății Intellectuale

(Instituită în anul 2000 de către Organizația Mondială a Proprietății Intellectuale (OMPI) pen-

tru a sensibiliza publicul larg asupra rolului proprietății intelectuale în dezvoltarea economică, culturală și socială a țărilor lumii.)

27. Ziua Drapelului de Stat al Republicii Moldova

(Instituită prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova din 23.04.2010 cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la adoptarea tricolorului ca drapel de stat al RM.)

29. Kavafis, Konstantinos, poet grec, 150 de ani de la naștere (1863-1933)

29. Ziua Internațională a Dansului

(Se sărbătorește din 1982 la inițiativa Consiliului Internațional al Dansului pe lângă UNESCO în ziua nașterii lui J.G. Noverre (1727-1810), balerin și coregraf francez, creator al baletului clasic.)

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÂNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32,
Piatra Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE: Gabriel PLOSCĂ - director general;

Florin FLORESCU - director fondator

Iosif COVASAN - director economic, Gheorghe AMAICEL, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Constantin TOMȘA,

Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Mihai FLOROAI, A. OPRIS (apostolul_musatin@yahoo.com) - subredacția Roman, Carmen DASCĂLU (secretar),

Dorian RADU - tehnoredactare, foto; Florin MOLDOVANU - editor online.

Ilustrația numărului: reproduceri după lucrări semnate de Iulia Hălăucescu